

El cartell del Congrés
de l'Associacionisme
Cultural Català, creat
per Joan-Pere Viladecans

Apunts d'Història

Els 150 anys de la Societat Cultural Joventut Terrassenca

Testimoni viu de la història del moviment claveria, la S.C. Joventut Terrassenca, participà en els concerts euterpensos organitzats i dirigits pel propi Anselm Clavé. Avui és una senyera de la societat civil terrassenca, mantenint viva l'activitat coral i diverses seccions que omplen el local social d'activitats ateneístiques. (Pàg. 6)

Colofó del 150 aniversari d'Euterpe

Com acte final de les celebracions commemoratives del 150 aniversari de la coral Euterpe, la presentació del llibre de Jaume Carbonell i l'Auca de Josep Anselm Clavé amb versets de Joan Vilamala, dibuixos d'Àngel Garcia, assessorats per la redacció de L'Aurora, ha estat un magnífic colofó que ha ajudat a seguir avançant en la divulgació de la biografia de Clavé, amagada pels poders fàctics al llarg d'un segle i mig. (Pàg. 31)

Dossier

Caramelles a Sau i a quants llocs més?

En relació a la setena edició de les Caramelles de Sau, Josep Figueres inicia el text d'un extens reportatge literari i fotogràfic recordant a Joan Amades per fer referència a l'alegria que comporta la ja tradicional trobada de caramelles a Sau i la dificultat d'incabir-he totes les corals que hi volen ser presents.

Aquesta edició és una crònica continuada del retorn arreu de les tradicionals caramelles. Realitat que ja ens obliga a preguntar-nos: A Sau, i a quants llocs més? (De la pàgina 14 a la 23)

D'ací i d'allà

El cant coral a Catalunya a 78 rpm

Jordi Gargallo

ens parla de l'edició del CD "El Cant Coral a Catalunya", on es recuperen joies musicals històriques com cantades per la S.C. La Violeta de Clavé o la S.C. Euterpe. Aquesta darrera protagonitza la interpretació més antiga de 1906, recuperada per l'Associació per la Salvaguarda del Patrimoni Enregistrat (Pàg. 11)

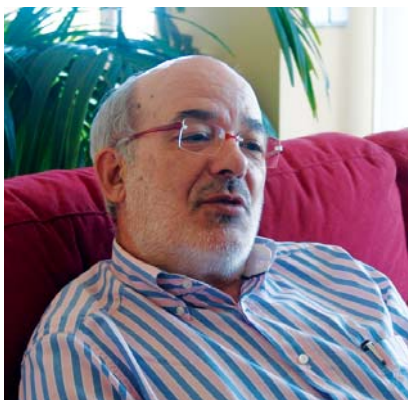

El segon congrés en la història dels Cors de Clavé

El recinte de la Flor de Maig de Cerdanyola acollí la celebració del **Segon Congrés dels Cors de Clavé**, quasi un quart de segle després de la celebració del primer; aquell -recent conquerida la democràcia- serví per a l'adaptació al model social de convivència; aquest, es produeix dins del marc del primer Congrés de l'Associacionisme Cultural que és una ambiciosa iniciativa del conjunt de federacions integrades a l'Ens de Comunicació Associativa. (Pàg. 13)

Entrevista

"És mentida que Catalunya hagi estat terra d'integració"

El professor **Josep Maria Terricabres**, entrevistat per Joan Ramon Gordo i Montrabeta, analitza una brillant trajectòria pel món de l'ensenyament, a les portes de la seva candidatura al Pen Club Internacional, presentada pel Pen Club Català. El seu pensament trenca el tòpic de «Catalunya país integrador» substituint-lo per «terra d'acollida», perquè «era l'única cosa que podia fer». (Pàg. 4)

Converses al Parlament

"Un país es manté cohesionat, si és capaç de mantenir allò que li és propi"

El portantveu de Ciutadans pel Canvi al Parlament de Catalunya, **Josep Maria Balcells**, considera que el moviment associatiu ha d'anar a trobar les associacions de nous nadius no només a ensenyar el que fan sinó també i sobretot interessar-se per les seves propostes i activitats tot generant sinergies i col·laboracions. (Pàg. 29)

Personatges

Josep Gay: la passió per Wagner i la Renaixença

per Jordi Gargallo · Pàgina 9

La base i el cim de la piràmide cultural

Es podria dir que aquesta edició de L'Aurora recull un veritable "esclat caramellaire", fent ús d'una expressió nostrada, com ho son les mateixes caramelles. Alguna cosa important ha passat els darrers anys que expliqui la renaixença que s'ha produït en una de les tradicions més arrelades a casa nostra; més antiga que els propis cors de Clavé que, en sorgir, van impulsar la tradició de les Caramelles, que converteixen la diada de Pasqua en una de les més celebrades del calendari festiu de Catalunya.

Els nous costums col·lectius sorgits a la segona meitat del segle passat van tenir un impacte negatiu sobre aquesta tradició popular. L'utilitari, la segona residència, la televisió..., també l'individualisme, van fer que moltes comunitats passessin plana d'aquesta tradició i les caramelles van passar a ser «cosa d'un altre temps». Ha costat recobrar la festa de Pasqua, mínimament; però potser ja es pot dir que les Caramelles s'han salvat. Aquesta edició de L'Aurora fa una certa crònica de les celebracions arreu de Catalunya. Som conscients que -malgrat la munió de corresponsals implicats amb el moviment coral- les informacions que publiquem de la bona nova, no donen tota la dimensió del fenomen sociocultural que s'està produint.

En plantejar-nos què està passant, ens adonem que son ben diferenciades les causes: no es pot dubtar que -encara que sigui tirant cap a casa- l'impuls del miler de corals del Principat hi deu tenir alguna cosa a veure; al cap i a la fi, si algú ha mantingut fonamentalment aquesta tradició han estat les corals, però també hem de mirar cap a les escoles, els espais infantils..., que han treballat eficaçment fent descobrir a la infància el plaer de cantar. Cal reconèixer a mestres i monitors la seva feina, sense oblidar-nos de tants i tants activistes culturals que coneixen la transcendència de dotar la infància d'una cultura musical relacionada amb la memòria històrica d'una comunitat. Les cançons de la infantesa queden per sempre a la memòria, creant identitat.

Ara potser cal interrelacionar l'àmbit educatiu i de l'esbarjo amb aquesta munió de corals que han tornat a treure les caramelles al carrer, convençudes de que «un país es manté cohesionat si es capaç de mantenir allò que li és propi», com afirma en aquestes mateixes pàgines el periodista i diputat Josep Maria Balcells, en una de les converses al Parlament que acosten política i cultura, sobretot ara que -com afirma també en aquesta edició Josep Maria Terricabres, filòsof i analista social- «el món globalitzat crea unes dificultats especialment difícils, a totes aquelles cultures, països i nacions que no tenen un estat al darrera».

Balcells i Terricabres, protagonistes en aquest cas del modest parlament de paper de L'Aurora, aporten dues dimensions -potser contraposades, potser complementàries-, al costat de les expressions d'un fenomen d'arrels tan populars com les caramelles, darrerament potenciat per les trobades que al llarg de set anys s'han celebrat a Sau. També podem llegir que la Federació de Cors de Clavé ha celebrat el seu segon congrés, aquesta vegada en el marc del Congrés de l'Associacionisme Cultural Català, unint-se a

la reflexió d'una vintena de federacions que es plantegen quin ha de ser el paper de l'associacionisme cultural en les properes dècades. El seu paper en el passat immediat ja és prou conegut: les associacions han estat motor de transformació social de Catalunya, instrument de penetració de les idees innovadores que naixien a Europa fonamentades en que la cultura, quan arriba al poble, és una força eficaç i revolucionària, pacífica i convincent.

El congrés de les associacions ens dirà si aquest ha de seguir sent el seu paper i, després, la societat i el poder polític assumiran o no les conclusions d'un esdeveniment que, a hores d'ara, ja té una gran representativitat.

Tot plegat és a les pàgines d'aquesta edició de L'Aurora que també recull la història de la Societat Coral Joventut Terrassenca. Cent cinquanta anys. És una d'aquelles societats corals que van néixer dels temps de Clavé amb el propòsit d'enriquir la vida cultural dels obrers i no es van limitar en la seva activitat i els seus propòsits, convertides en veritables ateneus esdevingueren grans dinamitzadors de les comunitats on varen sorgir, superant els esdeveniments polítics massa sovint de signe contrari a la voluntat de progrés que les havia impulsat. Van sobreviure contràriament i sembla que encara sobrevisquin amb el mateix dilema, en veure com l'administració pública, en tots els seus nivells, fixa la seva mirada que diuen progressista en la creació de grans infraestructures, en el suport a la indústria cultural -imprescindible però mai exclusiu- mentre els equipament en mans de les associacions culturals envelleixen i es fan obsolets, sense el suport imprescindible per modernitzar-los.

Aquesta edició de L'Aurora també ofereix la imatge del cartell del primer Congrés de l'associacionisme Cultural Català que ha estat pintat per Joan Pere Viladecans, un dels grans mestres de les arts plàstiques contemporànies, una d'aquelles figures que no ha dubtat en comprometre's en qualsevol iniciativa en pro de les llibertats i el progrés social, però per damunt de tot un pintor reconegut internacionalment, impulsat per Tapies i Joan Brossa, amic de Salvador Espriu i Raimon, i de tants altres artistes i intel·lectuals amb els que ha compartit compromís. Hi ha un tret biogràfic que no es pot passar per alt en la trajectòria de Viladecans: el seu pas pel Cercle Artístic Sant Lluc li dona formació i, en penjar l'obra de la seva primera exposició, el primer gran impuls. Es fa pintor vinculat a una associació prestigiosa, per on ja havien passat altres figures reconegudes, vinculant-se a l'art que sorgeix de les associacions de base popular. L'encert d'haver-li encarregat el cartell del congrés també es pot contemplar des de l'òptica de la vinculació de l'alta cultura a les associacions, que podríem documentar amb multitud d'exemples d'altres pintors, músics, escriptors..., tots ells de primera línia. És que no hi ha cultura i cultura popular, com alguns volen fer creure. Només hi ha cultura. Una altra qüestió és la qualitat. I sobre això sempre s'ha dit que la piràmide que permet accedir a l'excel·lència, perquè sigui sòlida, convé que tingui una gran base.

L'Aurora. Fundada el 1890. Segona època, núm 57. Estiu de 2008. Redacció i administració: Pl. de Víctor Balaguer 5. Telf. (34) 93 319 97 77 - Fax. (34) 93 319 76 22, 08003 Barcelona, el Barcelonès. Adreça electrònica: secretaria@elcoro.net, Web: www.elcoro.cat. Equip de redacció: Pere Baltà, Antoni Carné, Joan-Ramon Gordo, Bartomeu Puig. Col·laboren en aquest número: Josep Maria Balcells, Francesc Capdet, Rosina Clarà, Josep Culi, M.R. Estévez, Josep Figueras, Jordi Gargallo, Fernando Gil, Pere Lacreu, Ignasi Marrojo, Germinal Monge, Montserrat Molina, Isidre Olivella "Galdéric", Pasqual d'Osso, Ramon Pons, Eduard Pubill, Carme Ribas, Enric Sabata, Maria Rosa Suau, Joan Sutrias, Josep Maria Terricabres, Xavier Teruel i Joan-Pere Viladecans. Tallers gràfics de Rúbrica Editorial. Dipòsit legal / B-7924-1958. P.V.P. 6 euros

La redacció d'aquesta revista es reserva el dret de publicar o no els treballs adreçats a L'Aurora. Els articles no han de ser forçosament compartits per la redacció i només reflecteixen el parer de qui els signa.

L'Aurora és membre de l'APPEC (Associació de Publicacions Periòdiques en Català)

Amb la col·laboració de:

Josep Maria Terricabras, filòsof

“És mentida que Catalunya ha estat terra d'integració”

JOAN RAMON GORDO

Ens rep un dimecres solejat a casa seva de Girona, un espai còmode, amable, ple de plantes. Terricabras és una persona molt activa. Tot i apagant telèfons mòbils de tant en tant se sent algun altra que ha d'agafar i despatxar. Molt comunicatiu, parla de tot i amb passió. De fet durant l'hora llarga de l'entrevista hem fet una repassada considerable a l'actualitat, la història, els seus projectes i realitats... Tot un personatge.

–Quins són els teus inicis?

Vaig néixer l'any 1946 a Calella de la Costa. Els meus primers estudis els vaig fer a Mataró i a Barcelona. La meva família per part paterna és procedent de la Plana de Vic i per part materna del Maresme, d'Arenys. Vaig fer la carrera de filosofia a la Universitat de Barcelona. De fet no se ben bé el per què vaig estudiar filosofia. Tot i que estava molt motivat per les llengües clàssiques, em vaig decidir finalment per la filosofia per allò dels conceptes i del reflexionar...cosa de la qual m'alegro ara.

El doctorat el vaig fer a Alemanya, a Münster, al nord, i dins d'aquest període em van concedir una beca per anar a Cambridge. Eren els anys setanta. En concret del 1970 a 1976.

La meva tesi doctoral la vaig fer sobre el que per a mi ha estat un filòsof molt important i que m'ha influenciat d'una manera absolutament decisiva Wittgenstein, un filòsof del llenguatge i segons molta gent el filòsof més important del segle XX en el sentit de provocar un canvi radical en la filosofia. La qual cosa no vol pas dir que hagi tingut massa influència: és un dels filòsofs més citats, però ningú li fa gens de cas, perquè sinó, es farien altres coses de les que es fan.

–Però vas tornar a Catalunya..

Si. Jo possiblement m'hauria quedat a Alemanya, ja que tenia força possibilitats de desenvolupar la meva feina – havia aconseguit premi extraordinari en el meu doctorat...-, però el meu pare estava molt greument malalt i al cap de pocs mesos va morir. Això és el que bàsicament em va fer tornar.

–I aleshores et presentes a oposicions...

Sí, a secundària, perquè l'opció que teia era posar-me a fer cua en alguna universitat i esperar-me... i jo a la vida mai he esperat que em donin res sinó que he mirat de guanyar-m'ho. Era un moment diferent del d'ara (1978). Vaig treure el número u d'Espanya i vaig triar Sant Feliu de Guíxols, cosa molt estranya per haver estat el primer. Allí hi vaig estar nou

rona al Col·legi Universitari que més endavant seria la Universitat.

–Per la teva trajectòria, el fet comarcal, no metropolità, ha estat sempre una constant...

Sí i no. Jo penso que el condicionant de les oposicions de secundària va ser molt fort, ja que considerava que el lloc de treball havia d'estar a prop del lloc on es viu... i Sant Feliu de Guíxols era un lloc ideal. És cert que les coses sempre van lligades. Sempre he intentat fer les coses que tinguin sentit i fer-les en un espai que m'ajudi. Aleshores el ser professor d'universitat m'importava relativament poc, per això vaig anar a secundària, perquè em semblava que hi podia fer una feina.

Ara bé, quan en Pep Nadal, que movia la creació de la Universitat de Girona, em va demanar començar a fer alguna assignatura, li vaig respondre: home si és a Girona... doncs sí. De fet no me'n he mogut mai. A mi m'agrada més viure en una ciutat mitjana, amb una presència universitària important, una ciutat agradable on et pots desplaçar a peu, la relació amb els alumnes és molt còmoda... Sempre

he fet el mateix:

M ü n s t e r ,
Cambridge,
Girona.

–I neix la Càtedra Ferrater Mora.

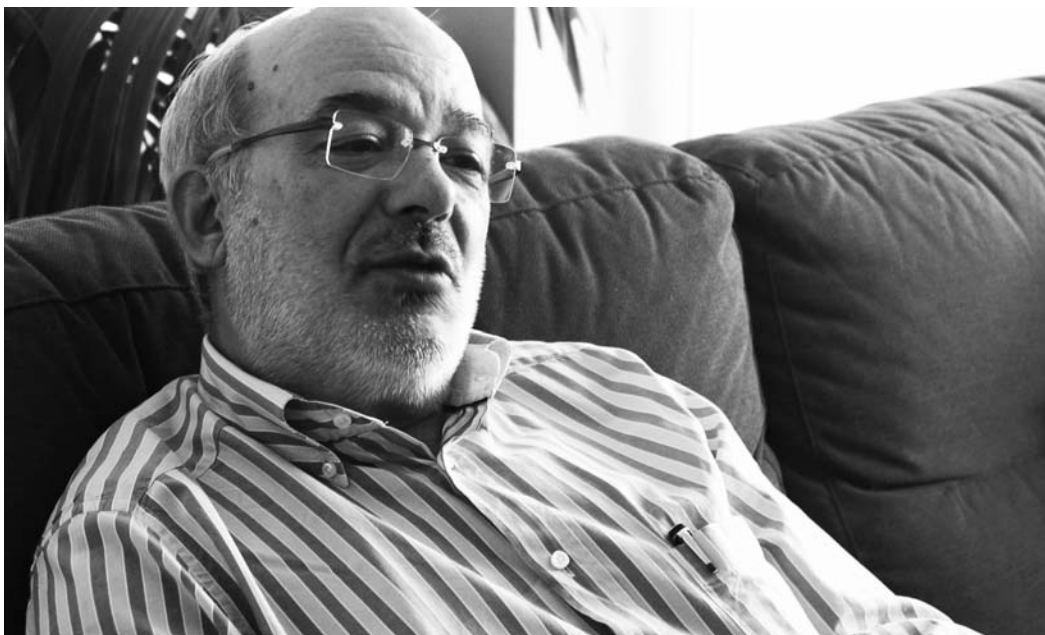
Sí. Jo sóc catedràtic universitari per sistema d'oposicions. Però, a part i abans, vam crear la càtedra Ferrater Mora de pensament contemporani.

I el seu naixement el tinc molt pautat: el 2 de febrer de 1989 jo estava a casa meva treballant al despatx i vaig pensar que la futura Universitat de Girona, encara que fos petita no havia de ser esquifida i encara que fos perifèrica, no hauria de ser marginal. Però hauríem de tenir alguns espais potents en que atraguessin gent de primer nivell internacional i que ens posessin al corrent de les coses que passen. I havíem de donar el nom d'algué que tingués al màxim aquesta projecció internacional i aquests interessos variats, perquè la càtedra no havia de ser de filosofia, sinó de pensament. I per tant, que vingués aquella gent amb gran ressò mundial i amb pensament propi. I és per això que hem tingut historiadors, físics, matemàtics, economistes... Per la càtedra ha passat gent de primer nivell internacional. I naturalment Ferrater Mora era el nom ideal. Vaig fer la proposta

“La nostra llengua per exemple està més problematitzada per no ser una llengua oficial de debò a nivell internacional.”

anys i va ser el lloc on vaig conèixer el que seria la meva dona, passant més tard a Gi-

a Pep Nadal i el 2 de novembre del mateix any s'inaugurava la Càtedra Ferrater Mora.

—Girona és coneguda, entre d'altres coses, per haver tingut un call jueu molt important.

Jo no sóc un expert en pensament jueu, però tanmateix, sempre des de la Càtedra hi hem col·laborat. A Girona el Call va tenir una gran importància a l'Alta Edat Mitjana. Actualment hi ha el museu jueu i també el centre de documentació i conjuntament hem organitzat cada any algun curs de pensament i judaisme. Em sembla que és molt important que la gent se n'adoni del patrimoni que té, de la seva importància històrica...

—Una altra activitat destacada és la teva relació amb el PEN CLUB.

Sóc membre del Pen Club català que es va fundar el 1922, un any després de la fundació a Londres del Pen Internacional, i estic com a vicepresident al Comitè de Traducció i Drets Lingüístics. El proper mes de setembre a Bogotà, hi haurà l'elecció d'un nou president i el Pen Català em presenta com a candidat a la presidència. Cal tenir en compte que qui té la presidència té la seu, i això seria molt important per Barcelona i Catalunya.

—Tu ets un bon comunicador. Sóc conscient de les meves habilitats i des meus límits. El

“Catalunya ha tingut dificultats històriques però també una dictadura franquista que li ha tergiversat el seu passat, el seu present i el seu futur.”

fet d'haver estat professor de secundària m'ha ajudat molt a millorar aquesta comunicació. He de dir també que em sento absolutament compromès amb el meu país. En les meves aparicions als mitjans acostumo a defensar la causa nacional. Volria ser abans de morir-me, un ciutadà normal, d'un país normal, i com que no ho sóc i tot sovint em trobo foraster a casa meva procuro de ser una persona desacomplexada. Per altra banda he tingut la sort d'haver estat molt de temps a l'estranger i per tant en aquest sentit, no haver de demanar perdó a ningú.

—Que en penses de la situació actual...

És difícil i complicada, tant per qüestions de caràcter intern com extern, perquè el món globalitzat crea unes dificultats especialment difícils a totes aqueles cultures, països, nacions que no tenen un estat al darrere. La nostra llengua per exemple està més problematitzada per no ser una llengua oficial de debò a nivell internacional. I això li fa més difícil la vida. Ho tenim especialment difícil a nivell cultural, de decisions

pròpies... i en aquest sentit fa molts anys que sóc un independentista declarat. A mi em sembla que l'única solució per aquest país és la independència, entre d'altres coses perquè jo desitjo de ser molt amic dels espanyols i ser independent seria la forma de ser-ne. Reconec però, que això serà difícil d'obtenir. Quan un espanyol pensa en Espanya no pensa en nosaltres, pensa en si mateix (mites, tòpics, creences, literatura...). Això són dues nacions absolutament diferents que no tenen possibilitat de reconciliació en una sola cosa.

Ara bé, també hi ha problemes interns. Els quaranta anys de franquisme han estat terrífics. Catalunya ha tingut dificultats històriques però també una dictadura franquista que li ha tergiversat el seu passat, el seu present i el seu futur.

—Però, tot allò de la integració...

És mentida que Catalunya ha estat terra d'integració. Catalunya ha estat terra d'acollida, que era l'única cosa que podia fer, no podia integrar a ningú. Els immigrants no van ser integrats ni en l'habitatge (vivien

“Això que en diem la societat civil —que de fet és l'única que existeix, perquè l'altra seria la incivil— és d'una potència increïble.”

molts d'ells a les coves de Montjuïc, per exemple), ni en l'escola, ni en res de res... un desastre que encara dura. Des d'un punt de vista nacional el país ha quedat escindit i poc teixit. Actualment encara s'ha de parlar de cohesió. Encara es parla d'immigrants quan molts d'ells estan a la tercera generació. No hi ha cap català que tingui fills a Mèxic i digui que els seus fills i els seus nets són immigrants. La visió espanyola sobre Catalunya ha estat molt brutal.

—Però, actualment...

Ara sí. Ara tenim recursos i podríem integrar a la nova migració tot i l'impacte que ha suposat. Tanmateix no se si ho sabrem fer.

Jo penso que Catalunya és un miracle, som un miracle. Per l'esforç de les associacions, de les iniciatives privades... això que en diem la societat civil —que de fet és l'única que existeix, perquè l'altra seria la incivil— és d'una potència increïble.

Tinc la impressió que tots aquests fenòmens col·lectius han sorgit per necessitat de supervivència. Sovint els catalans ens hem adonat que sols no podíem fer res, gairebé de manera inconscient. Des de 1714 hem fet bàsicament llengua i història. Des de fa molts pocs anys ens dediquem de debò a fer ciència, filosofia, pensament... és que havíem de salvar les paraules i la identitat!

Podríem parlar i parlar i no parar mai i sempre aprendríem alguna cosa. Deixem l'entrevista aquí, amb el desig que vosaltres també n'hagueu après. •

La Societat Coral Joventut Terrassenca, nascuda el 1858

ANTONIO JUSTOS. *President de la S.C. Joventut Terrassenca*

No va ser fins a mitjans del segle XIX que a Terrassa sorgí una activitat coral forta, va ser durant el regnat d'Isabel II, concretament l'any 1858, quan es va fundar la *Sociedad Coral Juventud Terrasense*.

D'una colla composta per catorze amics obrers en sortí la idea, sota la bandera desplegada d'en Clavé. El moviment coral claverià tenia dins els seus propòsits el d'enriquir la vida cultural dels obrers, entre d'altres. La idea de Josep Anselm Clavé era la d'elevat la cultura dels obrers mitjançant la música, alhora es proposava treure'ls de les tavernes i unir-los en societats corals. Així els Cors de Clavé, sorgits sota el lema Progrés, Virtut i Amor, estaven formats a l'entorn del món obrer.

Un cop constituïts, una de les primeres tasques fou la de cercar un local per l'assaig. La Cartoixa de Vallparadís, adquirida per el Josep Oriol Mauri i Puig l'any 1852, fou el primer local d'assaig on les primeres cantades varen ser dirigides per un igualadí, en aquella època molt popular i magnífic guitarrista, el mestre Josep Sugranyes que va saber endegar ben dreturament als abnegats cantaires, sent els principals eixos Jacinto Vila Arderiu i Joan Carreras Riera.

Amb esforços i sacrificis arribaren a l'any 1860 en que es traslladaren de local. En aquest cas fou la mateixa llar del nou director, el Mestre Baldomer Pi, que vivia al carrer Fontvella. Amb ferma voluntat i sota la direcció del nou mestre, el repertori anà enriquint-se amb composicions que en aquells temps eren molt celebrades.

El "Coro Vell" anava creixent i, arribant a la xifra de 64 cantaires, l'espai per l'assaig era insuficient i es traslladaren al carrer de L'Esclop (actualment de l'Om).

L'entitat va crear seccions a nivell cultural i també d'esbarjo com el Liceu de Música, una secció rítmica i cant, una de ballets, una de teatre per adults i una altra de teatre musical infantil

L'any 1862, tingueren lloc els memorables Concerts Euterpensos, organitzats i dirigits pel creador de les institucions corals catalanes, en Josep Anselm Clavé. La *Sociedad Coral Juventud Terrasense* també hi prengué part juntament amb altres 31 societats corals d'arreu de Catalunya.

Aquets certàmens tingueren lloc als desapareguts Camps Elisis de Barcelona, durant tres dies. L'últim d'aquests dies era dedicat al concurs entre els cors en que s'havia de cantar *Els Pescadors*. El Coro Vell, amb la di-

recció del mestre Pi, interpretà tan acuradament la dita composició, que abans d'acabar de cantar-la la immensa gentada allà present va interrompre'ls amb una gran ovació i el jurat va concedir a la nostra entitat un ram de llorer i una artística corona d'argent, símbol de glòria i del màxim guardó que es va cedir a la Cartoixa de Vallparadís.

Des d'aquell moment, varen ser nombroses i sol·licitades les actuacions de la *Sociedad Coral Juventud Terrasense*, confirmant la seva consagració i figurant el seu

nom com una de les primeres de Catalunya.

Entre tant es feia càrrec de la direcció de la coral el mestre i filantrop Miquel Vives, consagrant, encara més, la tasca realitzada i donant concerts a diverses entitats de Terrassa i de la comarca.

El 1868, vingueren a Espanya grans convulsions polítiques, un dels fets fora el destronament d'Isabel II, i això portà la suspensió de les activitats durant tres llargs anys. Aquesta però, va tornar a reviure el 1871 amb un grup d'enyorats i antics cantaires que tornaren novament a agrupar-se en un local del carrer del Vall.

Però la Societat Coral Joventut Terrassenca queda novament en suspens degut als fets polítics, un d'ells l'assassinat del general Prim, i per defecte els bands i decrets vinguts de Madrid, els quals no permetien reunions de cap mena.

El 1890, en la que podríem dir que es la segona etapa de l'entitat, varen instal·lar-se a un pati d'una casa del carrer Pantà, on en aquella època es coneixia per *Els Campos* i després com Cal Surrallés, amb la direcció del popular pianista Josep Escursell, més conegut pel *Pepet Campaner*.

El 1897 es traslladaren al carrer Sant Francesc a la casa pairal de Can Guitart de la Riera. Moltes vicissituds s'hagueren de patir durant aquells anys, especialment de caràcter econòmic, provocant aquesta situació el fet que fossin embargats el mobiliari i demés existències, sofrint una nova suspensió.

Varis dels socis que havien format part de l'entitat no es conformaren que aquesta morís definitivament i la reconstituïren l'any 1900, instal·lant-se al Cafè del Sac del carrer Col·legi. Un any més tard, el 1901, un altre trasllat, aquest al carrer de l'Era. Al

D'una colla composta per catorze amics obrers en sortí la idea, sota la bandera desplegada d'en Clavé. El moviment coral claverià tenia dins els seus propòsits el d'enriquir la vida cultural dels obrers, entre d'altres.

cap de quatre anys més, el local quedà insuficient i degut a la necessitat imperant dels nous projectes culturals i esportius el 1905 es traslladaren definitivament al carrer Sant Francesc 52, local on en l'actualitat és la seu social. La inauguració oficial d'aquestes noves instal·lacions varen ser el 23 de desembre de 1905.

Mentrestant, les activitats artístiques de la Societat, ja consolidades i d'un prestigi crescut, s'havien ampliat més enllà de les terres catalanes, al nord d'Espanya, terres valencianes i al sud de França. Durant aquests anys tingueren per mestres a Claudi Salom (1900-1906), en Jaume Puig i Torra (1906-1910) i Antoni Morera (1910-1928)

El nombre de socis anava creixent i amb una meticulosa administració la marxa econòmica s'anava consolidant, iniciant-se d'aquesta manera el projecte de la compra del local, que finalment es va realitzar l'any 1923.

Per a la compra es van destinar tots els cabals que disposava la Societat i a la vegada contractaren dos preséctes amb la Caixa d'Estalvis de 15.000,00 ptes. cada un

d'ells, mitjançant fiança que feren un grup de socis de reconeguda solvència. El deute

El 1970 gravàrem amb l'encàrrec d'Oriol Martorell el disc representant a Clavé dins de l'Antologia Històrica de la Música Catalana

assolit es va cancel·lar dins de l'any 1927, el que demostrava cada vegada més la gran marxa de l'entitat.

Mentrestant, l'entitat va crear seccions a nivell cultural i també d'esbarjo com el Liceu de Música, una secció rítmica i cant, una de ballets, una de teatre per adults i una altra de teatre musical infantil.

El 1928 es fa càrrec de la direcció de la coral el compositor Ramon Serrat fins el 1931 que va agafar la direcció en Joan Cristóbal i Farrés fins 1956. El 1948 es celebrà el

tena de concerts de la coral de la casa, un d'especial atorgat per la Banda Municipal de Terrassa a més d'unes altres activitats de teatre, sessions de cinema i recitals de poemes, una sèrie de conferències sobre Clavé, els seus cors i la seva obra i temes diversos, confiades a Maria Luz Morales, Jacques Teynier, Juan Francisco de Lasa, Marian Solà, Paulina Pi de la Serra, John Grant-Robertson i l'il·lustre Dr. Pi i Suñer, homenatges pòstums al cineasta Joan Segué Donadeu i a l'esperantista Joan Chaler. Un altre acte d'important ressonància va ser el memorable concert de l'Orfeó Català, la nit del 10 de novembre al Cinema Rambla, dirigit pel mestre Millet així com la concentració de Cors de Clavé en l'homenatge públic al seu fundador.

A partir del brillantíssim Centenari de l'entitat i fins l'actualitat en sorgiren importants esdeveniments i innombrables efemèrides. En destaquem alguns. L'any 1968 el 110è Aniversari i la creació de l'Orfeó, que enguany compleix 40 anys. L'any 1969 s'obtingué el Primer Premi de Polifonia a Torrevieja i també a últims d'aquest any i fins a principis de 1970 gravàrem amb l'encàrrec d'Oriol Martorell el disc representant a Clavé dins de l'Antologia Històrica de la Música Catalana, actualment editat en CD. El 1983 es celebrà el 125è Aniversari i el 1998, el 140è Aniversari. •

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ A L'AURORA

Nom	Cognoms	Codi postal
Carrer i número	Població	Comarca
Telèfon	Correu electrònic	Signatura
Vull subscriure'm a l'Aurora per una subscripció anual de preu 10€, i que em carregueu el seu import a la següent domiciliació bancària _____		

Música al cotxe

XAVIER TERUEL. Assessor musical de la FCC

Des de fa pocs anys –no sé si és degut a que ara m'hi fixo més o a que realment és un fenomen nou– s'està posant de moda el fet de posar música a un volum ben alt al cotxe, de manera que resulti audible per a tothom qui estigui al voltant.

Naturalment aquesta moda esdevé un cas més dels molts que tenim avui dia de contaminació acústica i que ve a afegir-se als tubs d'escapament trucats de les motos amb els quals molts adolescents poc educats ens regalen les oïdes... i el sistema nerviós.

Curiosament hi ha tres tipus de repertori musical que els DJ's automobilístics empleen, gairebé en exclusiva: Hardcore, reggaeton i gitaneo. Aquests tres grups estilístics acaparen al voltant del 80 % de tota la música que hom pot sentir emanant d'un cotxe aliè. Això porta a una reflexió tan fàcil com políticament incorrecta: hi ha una relació de causalitat entre certs gustos musicals i l'educació de les persones? Tal i com ja he dit, resulta molt mal vist caure en la temptació de relacionar ambdues coses, però si hem de ser sincers, jo i molts dels que ara esteu llegint aquestes línies, de ben segur que ho hem fet.

El hardcore és una modalitat de música makina que es caracteritza per tenir un tempo rapidíssim – de vegades arriba a 200 pulsacions per minut -. Si a això li sumem uns sons purament electrònics i un volum altíssim degut a uns molt sofisticats sistemes d'amplificació – no oblidem que els afeccionats a aquest tipus de música i altuning, fenòmens normalment relacionats, es gasten una quantitat de diners immoral en un bon sistema de reproducció i amplificació musical per als seus turismes, diners que millor podien haver invertit en comprar llibres o en fer-se socis d'alguna ONG -, obtindrem com a resultat una contaminació acústica d'allò més molesta, un soroll repetitiu molt similar al que hom pot trobar a l'interior d'una fàbrica i del que qualsevol persona amb salut mental miraria de fugir o almenys, d'evitar fora de l'horari laboral.

El reggaeton és una música originària del Carib, una mena de mescla entre el rap, reggae, hip hop i altres. Deixant de banda la seva vàlua musical i social, que té com qualsevol altra música, es caracteritza per unes harmonies i una base rítmica que es repeteix fins a la sacietat. De vegades vaig pel carrer i em passa un

La música catalana també té dret a ésser exhibida de forma ufana pels carrers en peu d'igualtat amb altres tipus de música

cotxe pel costat i només pel ritme de la vibració dels seus vidres pujats ja desxiro que es tracta d'un reggaeton. I curiosament la majoria de gent que emplea aquesta música per a contaminar no són pas dominicans, ni porto-riquenys, la qual cosa fa que em pregunti: els dominicans que venen a Catalunya, pensaran que aquí no tenim música pròpia? O potser pensaran que els habitants d'aquí ens solidaritzem molt amb ells i que no trobaran cap mena de rebuig ni d'actitud racista? Jo he estat a República Dominicana i allà, als cotxes només se sentia bachata o merengue. Si jo hagués anat a aquell país i sentís que tothom porta al cotxe sardanes o sopa de Cabra, realment em sentiria com a casa i pensaria que en aquell país se m'estimarà molt. També podria pensar, tal i com fan alguns, que no val la pena fixar-se en una música autòctona que ningú no escolta...

L'altre tipus de música que se sent molt és el que popularment s'anomena gitaneo, o sigui, música tipus flamencopop i similars, com Camela, Estopa, etc. Aquest tipus de música pertany majoritàriament a un col·lectiu concret, que és el col·lectiu de fills d'immigrants espanyols a Catalunya. Val la pena constatar que molts cops utilitzen aquest tipus de

música com a element reivindicatiu de la seva cultura i això es demostra pel fet que quan passen pels barris centrals de les ciutats apugen el volum per tal de fer-se notar. Deixant de banda que aquest tipus de música em pugui agradar o no, està clar que jo no tinc per què sentir aquesta música si no vull i no tinc per què fixar-me en aquella persona que ha decidit fer-me sentir aquella música.

A més si ens posem reivindicatius, penso que la música catalana necessita molta més reivindicació ja que és molt més minoritària que totes aquestes que he descrit.

Per aquesta raó de vegades, quan vaig amb cotxe, i sobretot quan passo per barris perifèrics de la meua ciutat on la majoria de població és de cultura no catalana, poso música de sardanes a tot volum, perquè jo també tinc dret a reivindicar la meua música i la meua cultura i, per altra banda, la música catalana també té dret a ésser exhibida de forma ufana pels carrers en peu d'igualtat amb les músiques més amunt descrites.

De vegades sembla que només existeixin els que fan més soroll. I si fem cas a les músiques que hom pot sentir pel carrer, una persona que ve de fora pot pensar amb tota lògica que a Catalunya només existeix hardcore, gitaneo i reggaeton. De fet he parlat amb immigrants que porten anys a Catalunya i que no havien sentit mai una cançó de rock català ni una sardana. Per tant no sé qui necessita reivindicar més la seva música, si els de fora o els autòctons. Si es tracta de fer soroll per a existir... jo també en faré. •

La tira còmica de L'Aurora

PER X. TERUEL / M.R. ESTEVEZ

Música o soroll?

Josep Gay i Planella: la passió per Wagner i la Renaixença

JORDI GARGALLO. Assessor tècnic de la FCC

Neix a Barcelona el 19 de març de 1867. S'inicià al piano amb Carles Vidiella, violoncel amb Baucis, composició amb Francesc Alió i harmonia amb Rodríguez Alcántara, a la vegada que combinava els estudis musicals amb els de dibuix i es-cultura.

Començà la seva carrera com a pianista i organitzador en la que destacà a les vetllades artístiques de l'Ateneu Barcelonès; va ser membre fundador de l'Orfeó Català, fent-se càrrec de la secció de nens i senyorettes; quan deixà l'Orfeó, molest amb en Millet, fundà i dirigí la Institució Catalana de Música (1897-1900). Tanmateix, va dirigir l'orfeó Catalunya Nova (1901-02) que havia fundat l'Enric Morera.

La seva passió per Wagner el portà a ser un dels socis fundadors de l'Associació Wagneriana a Barcelona (1901).

Algunes de les primeres composicions de Joan Gay es pogueren escoltar en els concerts de la Societat Filharmònica de Barcelona.

En l'àmbit de la composició va prendre part del moment cultural de la Renaixença entrant en contacte amb els mitjans literaris i plàstics. Es dedicà preferentment a la música lírica, a principis del segle XX, adherint-se a la iniciativa de l'Enric Morera en la creació del Teatre Líric Català (1901) i estrenà la seva opereta "Cors joves" i "El llop pastor". Les dues tingueren força èxit.

Es casà amb la contralt Maria Pichot i Gironès (que prengué el nom de Maria Gay) a qui va conèixer a l'Orfeó Català, actuant també com a solista. Arribant a ser empresonada per cantar himnes revolucionaris, va formar part amb el seu marit del grup d'artistes modernistes de Barcelona de finals de segle cantant en els concerts de l'Institució Catalana de Música, en els de la coral Catalunya Nova i a l'Ateneu Barcelonès. Maria obtingué molts èxits arreu del món com a cantant d'òpera. El 1913, traslladats a l'Amèrica del Sud, el matrimoni va fer fallida i es van separar i ella es tornà a casar amb el seu company el tenor i empresari Giovanni Zenatello, l'iniciador dels espectacles a l'Arena de Verona.

Joan Gay fundaria a La Havana l'Orfeó Català de la capital cubana. Després va passar a l'Argentina (1924) on dirigí l'Academia de Bellas Artes de Corrien-

La seva passió per Wagner el portà a ser un dels socis fundadors de l'Associació Wagneriana a Barcelona (1901).

tes i al 1924 va fixar la seva residència a Buenos Aires dedicant-se a l'ensenyament, la composició i la direcció artística.

El seu catàleg d'obres ens mostra la seva predilecció per l'escena, són seves "El jardí abandonat" (l. R. Rusiñol, 1890), "El llop pastor" (opereta d'E. Marquina, estrenada el 13 de febrer de 1901 al Teatre Tívoli, de Barcelona), "Cors joves" (opereta de J. M. Jordà, 1902), "Agua mansa" (sarsuela en un

En l'àmbit de la composició va prendre part del moment cultural de la Renaixença entrant en contacte amb els mitjans literaris i plàstics.

acte d'I. E. Marquina, estrenada el 23 de desembre de 1902 al Teatro de la Zarzuela), "La vuelta del rebaño" (sarsuela d'E. Marquina, estrenada al Teatre Apolo el 30 d'octubre de 1903), "Sin campo y sin honra" (sarsuela en un acte d'A. Perrin i Rodríguez Flores estrenada el 4 de març de 1904 al Teatre Ruzafa, de València), "El delfín" (sarsuela en un acte d'E. Marquina i J. Salmerón, estrenada el 9 de febrer de 1907 al Teatro de la Zarzuela), "Las hermanas palmeras" (Entreteniment líric de R. de Santa Ana, estrenat l'1 de juliol de 1907 al Teatro Madrileño), "El rey de la serranía" (Sarsuela en un acte d'A. Jiménez Guerra, D. Ferrand i M. L. Cumberras, estrenat el 5 de novembre de 1907 al Teatre Novetats), "El niño de San Antonio" (sainet en un acte de P. Muñoz Seca, estrenat el 20 de novembre de 1907 al Teatre Apolo), "Fantasia folclorica española" (en 2dos actes de N. Pérez Giménez, estrenada el 24 de març de 1943 al Teatre Apolo, de València), "El Afilador", "El caballero gitano" (en tres actes de V. Pardo i M. Andreu), El piripitipí: La casa de la juerga" (en un acte de P. Muñoz Seca) i "La cueva de Salamanca" (en un acte de F. de Iracheta)

En el que fa a la música coral se'n coneix una obra: "Mar endins"; també tenim obres per a veu i piano com "À toi"; "Cançons populars catalanes" (editada a París per Lemoine, 1920), "Chanson de mai"; "Chanson de Rose"; "Chant du vendanger"; "Crainte d'amour"; "Deu cançonetes" (editades per la UME); "L'Oranger fleuri"; "Mélodies"; "Montagnes en bas"; i "Pleurs". La música de cambra està representada pel quartet "Joguina", i el piano per "Ballades"; "Égloga"; i "Seis valse románticos".

Joan Gay va morir el 16 de gener de 1926 en el transcurs d'una tournée per la República Argentina amb una companyia lírica. •

L'Agrupació del Bestiari presenta els llibres "La història del Drac Xiulet" i "Bèsties de Festa"

L'Agrupació del Bestiari Festiu i Popular publica, amb la col·laboració del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana i Cim Edicions, dos llibres amb el bestiari - no podia ser d'altra manera - com a protagonista.

Es tracta de dues publicacions adreçades a lectors molt diferents. *Bèsties de festa! Història i cens del bestiari popular* amb 700 figures és un llibre amb tres capítols ben diferenciats, un primer sobre els antecedents, la definició, història i tipologia del bestiari festiu, a càrrec del director artístic d'actes tradicionals del Servei de Festes de l'Institut de Cultura de Barce-

lona i membre del Consell de Cultura Popular de la Generalitat de Catalunya, Xavier Cordoní, un segon capítol on Sete Udina, president de l'Agrupació del Bestiari Festiu i Popular de Catalunya, repassa la història i evolució d'aquesta entitat i, finalment, una tercera part a càrrec de Ramon Saumell, en la qual l'arxiver de bestiari popular fa un cens il·lustrat del bestiari festiu, actual i desaparegut, del Principat, Catalunya Nord, País Valencià i les Illes, amb prop de 700 fitxes. Sense cap dubte es tracta d'un llibre de referència dins el món de la cultura tradicional.

La història del Drac Xiulet és un conte

adreçat als més petits, amb textos de la barcelonina Laura López Granell i il·lustracions de la vilafranquina Núria Tomàs Mayolas. En el llibre, també editat per Cim i amb la col·laboració del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional, els infants descobreixen el món del bestiari i les moltes tipologies de la imatgeria festiva a través de la història que els explica el drac Xiulet.

Per a més informació: Agrupació del Bestiari Festiu i Popular de Catalunya. Telèfon 938902455.

www.bestiari.cat
info@bestiari.cat

CD en les parles de Ponent fins a Llevant, i de Mestral a Migjorn

El diumenge dia 27 d'abril, al Palau de la Música Catalana es va fer el Concert de Sant Jordi i presentació del CD Cors Catalans. Les parles, de ponent a llevant, de mestral a migjorn, que és la segona edició de la col·lecció produïda pel Moviment Coral Català segons un projecte de Xavier Esteve. A l'enregistrament hi van participar la Coral Nit de Juny (de Palafrugell), Cor Infantil Claudefaula (de Girona), Coral Capella de Santa Maria de Ripoll, Coral Canta Canta - La Fossella (de Cabestany, Perpinyà), Societat Coral Les Camilleres (de Sa-

llagosa) i Orfeó Nova Solsona. Al concert de presentació les mateixes corals van oferir un formidable concert, interpretant al final el cant comú *El rossinyol*, harmonitzat per Pérez Moya. Els assistents van ser acompanyats pel Director del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, Ramon Fontdevila, i del President del MCC, Sr. Lluís Gómez.

El projecte preveu ser una mostra de la riquesa fonètica de la parla catalana, alhora de difondre cançons populars d'arreu dels Països Catalans, per la qual cosa

també esdevé un document cultural i pedagògic. • JORDI GARGALLO

La bústia del cantaire

Nova etapa de la Coral l'Espiga de les Corts

Hem començat una nova etapa i a mesura que anem avançant esperem poder participar activament amb aquesta Federació. Si és possible, ens agradaria que poséssiu a la Revista AURORA l'escrit següent:

La Societat Coral l'Espiga de Les Corts ha començat una nova etapa dirigida per l'Elisenda Saladrígues. En aquesta etapa, volem continuar fent trobades amb diferents corals.

Per començar ens hem posat en contacte amb altres corals que porten el nom d'Espiga de diferents localitats de Catalunya; el dia 29 de juny a les 18 hores farem al nostre local, situat al carrer Joan Gamper, 30 de Barcelona, la primera d'aquestes trobades amb la Coral l'Espiga de Cubelles. Totes les Corals amb el nom Espiga que els hi agradaria participar en aquestes trobades es poden posar en contacte amb nosaltres al tel. 93.419.44.20 o bé al e-mail: espigadelescorts@elcoro.net info@espigadelescorts.cat

Carme Ribas

Vocal de la S.C. L'Espiga de les Corts

Passatge de les Caramelles a Castelldefels

L'Ajuntament de Castelldefels en sessió Plenària celebrada el passat dia 29 de maig, va acordar incloure a la guia de carrers de la població, el Passatge de les Caramelles, donant així resposta a la petició que al respecte va formular la Coral Marinada de Castelldefels l'any 2003.

L'argumentació formulada per la Coral Marinada es fonamentava en l'acord adoptat per l'ajuntament de Castelldefels el dia 2 de març de 1927, on quedava reflectida l'existència de diferents cors a la localitat que sortien a cantar les típiques caramelles per la diada de Pasqua.

Es demanà el reconeixement de l'existència de les caramelles a Castelldefels, al menys des de l'any 1927 o abans, i voldria ser un reconeixement a tots aquells que han participat activament en el manteniment de la tradició catalana de les caramelles, des dels cors dels Pescadors, Caçadors, Centre Cultural i Recreatiu, i actualment la Coral Marinada que ha continuat la tradició dins de l'esperit de la Federació de Cors de Clavé.

Fernando Gil · President de la Coral Marinada.

El cant coral a Catalunya a 78 rpm

JORDI GARGALLO. Assessor musical de la FCC

L'Associació per la Salvaguarda del Patrimoni Enregistrat (ASPES) ens ha delectat amb un CD recollint, en aquesta ocasió amb el títol *El Cant Coral a Catalunya a 78 rpm*, interpretacions de cant coral amb formacions algunes d'elles ja desaparegudes i d'altres vigents encara però d'una època força llunyana.

Realment es curiós escoltar com cantaven aquestes formacions d'anys enrera entre les que podem comptar, pel que ateny més directament a les obres de Josep Anselm Clavé amb joies històriques com la participació de la S.C. La Violeta de Clavé o la S.C. Euterpe i una deliciosa interpretació per part de l'Orfeó Gracienc com a cor mixta.

De les interpretacions cal destacar, com a històrica, la més antiga (1906), en aquest cas interpretada per la S.C. Euterpe, acompanyada per una Banda, amb la interpretació d'uns "tast" del rigodó bèl·lic de Josep Anselm Clavé *Los nets dels almogàvers*, dèiem un "tast" perquè sols hi trobareu un dels cinc disc de la discogràfica Zonophone en que està enregistrada l'obra; d'aquesta mateixa coral també trobarem el seu primer enregistrament, també del mestre Clavé. *La Maquinista* és de voltants l'any 1911, per tant presumiblement dirigit pel mestre Sebastià Rafart, que dirigí aquesta coral pels anys 1901-1904 i del 1910 al 1911, cal ha dir que aquesta gravació és potser la menys audible doncs el só de l'enclusa emmascara totalment la interpretació del cor i de l'orquestra; més tardà és l'enregistrament d'una altre obre de Clavé interpretada ara per La Violeta de Clavé, dirigida per en Pere Jordà de l'any 1948 *Los pescadors*. L'Orfeó Gracienc, dirigit pel seu fundador Joan Balcells també interpreta una obra de Josep Anselm Clavé, la deliciosa polca pastoril *Ester* (1931), així com l'himne amb text de Joan Maragall i música del propi Balcells *Les ginesteres* (1919).

S.C. Euterpe el 1914 a Mollet del Vallès.

Com a curiositat podem escoltar una preciosa obra, malauradament avui poc coneguda i gens interpretada *Canta i vola* que fa sol del compositor català Amadeu Vives, la curiositat està en que és interpretada per l'Orfeó Donostiarra i dirigida per Juan Gorostidi l'any 1949; altres interpretacions són les de l'Orfeó Vilafranquí amb dues simpàtiques obres de Francesc de Paula Bové i dirigides per ell mateix l'any 1931, o el que havia de ser himne nacional de Catalunya *El cant del poble* d'Amadeu Vives amb un text de Josep Mª de Sagarra i interpretada per Els Cent Homes de Fontbernat acompanyats per la Cobla Barcelona, també del 1931; l'Orfeó Badaloní interpreta *La sardana de les monges* d'Enric Morera i Àngel Guimerà, dirigit per J. Costa al 1931. Podem afegir l'actuació del Cor de Cegues de Santa Llúcia sota la direcció del mestre Ildefons Barbará amb la bonica cançó de Joan Lamote de Grignon i text d'Apel·les Mestres *L'àngel de la son*, enregistrament del 1930; l'Orfeó Sarriancenc participà amb un *Anant al bosc* (Potpourri d'aires catalans) d'en Pasqual Godes, acompanyats per l'Orquestra Crazy Boys al 1933, i amb *Himno a la Virgen del Pilar* de Joan B. Lambert acompanyant al baríton Marcos Redondo (1934).

Del 1929 és la interpretació de les veus de l'Schola Cantorum, l'Orfeó Montserrat i l'Orfeó de Sants, dirigits per Antoni Pérez Moya amb una obra seva *La Festa Major de Vilaxica*; el 1933 l'Escola Coral de la Federació de Joves Cristians de Catalunya i professors de la Banda Municipal de Barcelona interpretaven el seu propi himne, obra del seu director Joan Llongueras; l'Orfeó Laudate ens cantà *Himno Oficial del XXXV Congreso*

Eucarístico Internacional de L. de Aramburu amb lletra de J. Mª Peman, acompanyats per la Banda del Regimiento Jaén 25, i dirigits per l'Àngel Colomer i del Romero, és l'enregistrament més actual (1952); el Cor Infantil de la Escola de Música Bonanova H.E.C. canten *El desembre congelat* dirigits per Josep Mª Pla, autor de l'harmonització, i acompanyats al piano per Joan Camarasa (1949); i tancarem aquests comentaris amb les actuacions de l'Escolania de Montserrat, dirigida pel Pare A. Ferrer al 1929 i interpretant la *Cançó de la Moreneta* d'Antoni Nicolau i text de Mn. Jacint Verdaguer, i *El Cant dels Ocells* harmonitzada pel mestre Lluís Millet, amb l'actuació de la Capella Clàssica Polifònica del F.A.D. de Barcelona dirigits per l'Enric Ribó i amb la participació com a solista de la soprano Carme Alfonso, aquest enregistrament és del 1949.

No ens estarem de felicitar l'important treball de l'Associació per la Salvaguarda del Patrimoni Enregistrat (ASPES) per seu treball de recerca del que ha estat la nostra història musical; no cal trobar en ella la forma de interpretar del seu moment, i si veure l'esforç d'obrir camí i de portar la nostra cultura a cotes cada vegada més àmplies i a fer-nos millors.

Tots sabem el que representa l'esforç i la voluntat de fer aquesta feina de recuperació del nostre passat, però no defalliu doncs aquesta és una prova molt important de la que estem molt mancats. Aquests treballs com els que en el seu moment es feren amb "Les nostres veus retrobades" són un gra de sorra més per omplir els buits que avui tenim del coneixement del que som, d'on venim i el que volem ser. ●

Utilitza l'aire condicionat amb seny

L'exageració de temperatures és un malbaratament de l'energia. Només cal utilitzar l'aparell de l'aire condicionat amb seny. Posa'l a 25 graus i tots hi sortirem guanyant. Ja ho saps. Aquest estiu no passis calor. Però tampoc passis fred.

Segon Congrés de la Federació de Cors de Clavé

Imatge del Plenari

Sobre aquestes línies, imatges del treball de grups.

El dissabte dia 24 de maig va tenir lloc al Recinte Flor de Maig de Cerdanyola del Vallès la celebració del 2on Congrés de la Federació de Cors de Clavé. Com ha passat també amb altres federacions participants al 1er Congrés de l'Associacionisme Cultural Català, la nostra Federació ha aprofitat aquesta participació per tractar, a banda dels temes comuns / transversals, d'altres d'específics (propis de la nostra federació).

Va ser una jornada molt intensa i participativa. La seixentena llarga d'assistents eren membres de diferents societats corals, estant representades totes les delegacions territorials. La relació de societats corals participants és: S. C. Lo Pom de Flors (Sant Just Desvern), S. C. La Cuitora (La Llacuna), M. C. Els Cantaires Juneda, S. C. Unió Rubinenca, S. C. C. La Coloma (Esplugues de Llobregat), Cor Jove FCC, S. C. O. Glòria Sentmenatena, Orfeó La Lira (Barcelona), S. C. Joventut Tianenca, S. C. La Perla Agustinenca (Barcelona), S. C. La Joia de Montjuïc (Barcelona), Coral Talia (Sabadell), S. C. Graciencia (Barcelona), Coral Sant Josep (Castellar del Vallès), S.C. Estrella Daurada (Sabadell), A. C. Terres de Girona, S. C. L'Estrella (St. Vicenç de Castellet), S. C. L'Aliança (la Garriga), Federació de Cors de Clavé Catalunya Nord, S.C. L'Espiga (Cubelles), Coral Canta Canta (Perpinyà), S.C. El Vallès (Ripoll) i Coral A Tous Choeur (Pontellà).

Pel que fa als continguts, 8 foren els temes tractats:

–**4 transversals** (comuns a la resta de federacions participants al 1er Congrés de l'Associacionisme Cultural Català): Relacions intergeneracionals, Migració, Educació/formació i Comunicació.

–**4 d'específics i propis de la nostra Federació**: Patrimoni, Organització interna de les entitats, Aspectes federatius i El paper de les entitats, essent els temes més sol-

citats l'organització de les entitats i el paper de les entitats.

El treball es distribuï per grups de màxim 15 persones cadascun i prèviament els participants s'havien d'apuntar a un tema transversal i un altra de federatiu, tot recomanant, des de l'organització, que en el supòsit d'haver més d'un representant d'una mateixa coral, aquests es distribuïssin en grups diferents per enriquir la participació i la seva pluralitat. Així, es constituïren 4 grups de treball que tractaren cadascun d'ells dos temes. Al final de les sessions hi hagué una reunió general de posta en comú de les diferents propostes.

Cal destacar que les aportacions realitzades pels diferents participants foren molt enriquidores principalment pel seu caràcter propositiu, ja que a banda d'assenyalar els diferents dèficits i problemes que les entitats corals i la pròpia federació tenen, es recolliren una sèrie de propostes que van des d'allò concret a aquelles de caràcter més conceptual i general.

Tot i que les conclusions es poden consultar al web de la Federació, esmentem a continuació les més significatives:

· **Organització de les entitats**: Potenciar i recomanar la figura del soci infantil. Limitació de mandats dels membres de juntes. Aprofitar les noves tecnologies informàtiques: youtube, MIDi's... Les entitats haurien de nomenar una persona d'enllaç permanent amb la federació.

· **Comunicació**: Sensibilitzar a les entitats per tal de que siguin presents a les pàgines de l'Aurora. Apostar per l'Ens de Comunicació Associativa. Potenciar l'ús de les webs i blogs.

· **El paper de les entitats**: Potenciar els Plans Educatius d'Entorn. Treballar l'autèntic sentit de la "Festa". Promoure la implicació de les AMPA's.

· **Migració**: Conèixer i fer conèixer les noves cultures presents al nostre entorn als nostres associats.

· **Patrimoni**: Esdevenir fundació, sense perdre els fins de l'associació ni el seu control. Reclamar un reconeixement oficial del paper de les entitats. La federació hauria de treballar amb la Federació d'Ateneus i liderar conjuntament una "Tribuna d'Entitats amb Patrimoni Associatiu".

· **Relacions intergeneracionals**: Respectar al màxim les iniciatives dels cors joves. Conèixer i reconèixer els valors de cada grup d'edat. Aprofitar l'experiència de persones grans. El canvi generacional garanteix la continuïtat de l'entitat.

· **Educació i formació**: Fomentar corals infantils i juvenils. Renovar els repertoris. Fomentar el sentiment d'identitat i pertinença a la coral. Portar la "Festa" a l'escola

· **Aspectes federatius**: La federació ha de divulgar encara més els serveis que dona als associats. Crear al Consell Permanent el "Defensor del cantaire". Crear un consell de directors. ●

Setena edició de les Caramelles de Sau

JOSEP FIGUERAS. *Cantaire del Cor Lo Pom de Flors*

M'han dit que Joan Amades està preocupat perquè la seva magnífica obra "El costumari català", reflex de la cultura popular catalana, s'està tornant imaginària. Que veu que les tradicions es renoven, que s'aigualeixen, que esperen temps millors, que... Però també m'han dit que l'altre dia va tenir una alegria. Que ha apuntat a la seva llibreta una nova data i uns paratges molt estimats on un col·lectiu de cultura popular catalana any rere any celebra una trobada.

La data és el primer diumenge de maig, el lloc Vilanova de Sau i els seus voltants, el col·lectiu els cantaires de Cors de Clavé i els cantaires de cors de caramelles, i la trobada, Les Caramelles de Sau.

Aquest any s'ha celebrat la setena edició i les corals participants, representatives del territori, han estat:

- Cor de Caramelles de Vilobí del Penedès.
- Cor lo Pom de Flors, de Sant Just Desvern.
- Coral els Cantaires de Llers.
- Coral Sant Bartomeu, d'Alpicat.
- Coral Sant Josep, de Castellar del Vallès.
- Orpheon Banyulenc, de Banyuls de la Marenda.
- Societat Coral el Vallès, de Ripollet.
- Societat Coral l'Harmonia Antoniense, de Sant Antoni de Calonge.
- Grup de Caramelles de Folgueroles

La festa es va celebrar com de costum. Al matí caramelles als pobles de Cantonigròs, Folgueroles, Sant Julià de Vilatorrada, Sant Sadurní d'Osona, Santa Maria de Corcó (l'Esquirol), Tavèrnoles, Tavertet, Vilanova de Sau i al Monestir de Sant Pere de Casserres, on han gaudit dels cants d'una d'aquestes corals. Al migdia la concentració a Vilanova de Sau amb el dinar de germanor. I allà mateix, a la tarda, la cantada final: un parell de peces per coral i un cant comú. A més a més, com a fi de festa, la música de la banda de la Joia de Montjuïc.

Però en Joan està content perquè hi veu sentiment, caliu humà. Ell copsa la il·lusió de l'organització: la Federació de Cors de Clavé, l'ajuntament de Vilanova de Sau i l'empresa Sotacingles. Ell veu la bona acollida que dispensen els veïns d'aquests petits pobles vigatans. I ell percep, per sobre de tot, la satisfacció dels cantaires per cantar caramelles.

I és que en Joan veia la tristor de les

“Les Caramelles de Sau canviaven els ànims dels cantaires, que val la pena continuar, que som molts els que cantem, que hi ha cors que ho fan molt bé i cal ser com ells”.

caramelles de molts pobles del país, on els veïns no tenien ni cinc minuts per sortir al carrer i sentir una cantada. I qui diu els veïns diu els representants municipals. Perquè malauradament les Caramelles de Súria amb milers de visitants i minuts als noticiaris són una excepció.

I és que en Joan s'imaginava el que pensaven els cantaires, que no val la pena de mantenir la tradició, que acaben molt cansats i cal reduir cantades, que aquest any no ha vingut a escoltar-lo el fill, que la cançó nova era molt difícil, que el cor en comptes de millorar cada cop cantar pitjor, que

I és que en Joan ha vist que les Caramelles de Sau canviaven els ànims dels cantaires, que val la pena continuar, que som molts els que cantem, que hi ha cors que ho fan molt bé i cal ser com ells, que quanta raó tenia el mestre que si el mireu i li fem cas tot surt millor, que cantar cançons alegres té la seva gràcia, que un acompanyament de guitarres, acordions o instruments de percussió adient realça els cants...

I és que en Joan ha observat l'alegria dels autocars camí de casa, la satisfacció de l'organització al desmuntar tot l'envelat i preveu les dificultats que tindrà la Federació de Cors de Clavé per a fer entendre a les corals que totes no podran participar a la VIII Trobada de Les Caramelles de Sau. •

Les Caramelles i la Pàsqua de Resurrecció a Gavà

Crec que tothom està d'acord que unes de les coses més agradables i boniques d'aquesta vida és el de poder cantar, si el cant és compartit col·lectivament i a la vegada es fa música, el goig és més gran. Amb el cant expressem l'alegria, la joia i els nostres sentiments. Un poble que canta és diu que es un poble mentalment sa. Feta aquesta puntualització anem a explicar el per què de les Caramelles.

La cantada de caramelles no és un acte de tossuderia sinó que és un acte de fidelitat, d'estima, de conservació de les nostres costums, tradicions i d'identitat amb el nostre país.

Qui perd els orígens, per la seva identitat

Mentre hi ha pobles que celebrant la passió i mort de Crist (Setmana Santa) amb mostres de patiments, sacrificis i tristesa, els catalans tenim el costum de celebrar Pasqua amb l'alegria, cantant no solament per la resurrecció del Crist, sinó també per a l'arribada del bon temps, de la primavera, de l'esclat de la natura, de la fertilitat, d'una millor vida, de tenir més llum, de poder gaudir de sortir els carrers i places per donar un tom, perquè el dia és més llarg, així com d'un llarg etcètera.

Actualment amb la globalització i el consumisme la Setmana Santa i la Pasqua s'ha transformat en un temps de vacances i sortir d'esbarjo, uns perquè els hi és del seu interès, altres perquè van a visitar els seus familiars que estan lluny d'aquí, altres persones que estan desarrelades no participen d'aquesta festa, etc. i això ha fet que les Cara-

melles s'hagin tingut que adaptar als nous temps.

També hi han grups o corals que diuen que cantar pel carrer musicalment no és aconsellable, i des d'aquest punt de vista tenen tota la raó, per això han deixat de cantar les caramelles, però el que més m'estranya és que aquests grups, segons qui és els qui els convida o paga, no tenen cap inconvenient de fer-lo. Sincerament aquests grups solament podrien actuar en llocs molts especials (Auditoris, Palau de la Música, Liceu, etc.) i no tenen cap inconvenient en actuar en llocs que no tenen les bones condicions acústiques que ells diuen que han de tenir per a fer música, per a cantar o per escoltar.

Tots volem la perfecció, però la perfecció no existeix, és una utopia, el que si és cert que hem de mirar d'apropar-nos a ella i fer les coses el millor possible. Crec que menysprear i tirar per a terra el cant de les caramelles, no és el camí més adient, dons

les caramelles són un signe d'identitat d'un poble i d'un país. Anar contra d'elles, en la meua modesta opinió, és posar-se, d'una manera involuntària, al costat d'aquells que volen uniformar-nos, que el fet català els hi fa nosa, volen que passi a ser un record del passat i a la vegada confondre a la gent.

Les Caramelles són goig, joia, alegria, compartint a la vegada amb el nostre entorn. Em pregunto, val la pena ofegar aquest valors solament per assolir la hipotètica perfecció?

La tradicional "Mona de Pasqua" encara es manté, i per regla general tothom l'accepta, esperem i desitgem que a Gavà torni a regir les Caramelles amb nous grups i entitats disposades a omplir els carrers de Gavà amb cants que escampin la joia i el goig de l'arribada del bon temps, així com la glòria de Crits ressuscitat. El triomf de la vida sobre la mort, l'esclat de la natura i l'arribada de la Primavera.

Isidre Olivella. S.C. La Igualtat de Gavà

Caramelles a la Garriga

Tot i que el temps no ens va acompanyar, les cantades de caramelles es varen poder fer de manera satisfactòria. El grup presentava tres nous cantaires respecte la Pasqua del 2007, en Joan Camps, en Joan Pla i en Felip Roselló. Esperem que ben aviat se'n comptabilitzin de nous.

Entre el dissabte i el diumenge (22 i 23 de març), seguint el costum d'altres anys, varem cantar a l'església, l'Asil-Hospital, la Residència "Can Millet" de l'Ametlla, la Residència "El Pilar", l'Esplai, el monument a Josep Anselm Clavé i la Plaça de Santa Isabel. També a diver-

ses cases particulars.

El més cantat: *Girona m'enamora, El saltiró de la cardina, Cant de primavera, Salut als Cantors, Maite, A Montserrat, L'Aplec.*

Com ja és tradició, el dilluns de Pasqua ens varem reunir amb les famílies i els amics de la coral per celebrar el *Dinar de Germanor*. Del xai i la mona, ob-

sequi de Ajuntament, només en van quedar les 318 fotos d'en Ferran González. Respectant l'alternança, enguany es va celebrar a la Vinya d'en Jesús, concretament dintre de l'hivernacle, amb una temperatura ideal per guarir-nos de la fresqueta del dia, ja que, la "llavor" de la harmonia i germanor que manté viva la Societat des del

1911 és a prova de qualsevol inclemència i també de bombes... el que la va fer sobreviure al 36!.

Tot va acabar, com sempre, cantant amb la batuta, primer d'en "Castany" i després amb la direcció del mestre Enric Roca.

Eduard Pubill
Secretari Aliança de la Garriga

El Cor de La Lira de Sant Cugat celebra les Caramelles

Els 38 homes que componen el Cor de La Lira a Sant Cugat solament estem esperant que arribi la Pasqua per fer sentir les nostres veus per tots els racons de la ciutat. És la nostra principal raó de ser, sabent que aquesta és la millor manera de preservar les tradicions dels nostres avantpassats.

Val a dir que després de la dura campanya de diumenge i sobretot de dilluns, acabem rebentats – molts vam deixar la millor forma física fa molt de temps – però amb totes les il·lusions per tornar-hi l'any que ve.

Les Caramelles de diumenge tenen un caire més institucional: cantem a Ca la Vila (màxima representació civil), cantem al Monestir (màxima representació eclesiàstica), cantem davant del monument que es va erigir per commemorar el Centenari de La Lira (màxima representació de la nostra Societat Coral) i comencem unes actuacions nostàlgiques i de reconeixement: a la Llar dels Avis, que ens acullen amb ulls espurnejants, a un antic Cantaire – Lluís Girbau – recentment traspasat, a la vídua del Mestre Azqueta, que ens va dirigir vint-i-dos anys, al Mestre Recasens, que ens va dirigir fins ara fa dos anys, al company president Miñarro que s'ha reincorporat com a cantaire, etc... I lògicament a la Plaça de vendre i pels principals carrers de Sant Cugat que tot i que són dies festius Déu n'hi do la gent que ens espera per sentir-nos. Naturalment per a no tenir tantes actuacions el Dilluns de Pasqua encabim alguns cants a cases i masies. En resum Diumenge de Pasqua comencem a les 10

Fotografia: Antoni Gomez

i acabem a les tres de la tarda després de 16 actuacions.

El dilluns és un dia dur que encetem – per agafar embranzida – amb un bon esmorzar a la llar de foc. A les deu comencem el recorregut i fem 16 cantades de Caramelles fins a 2/4 de 5 i, amb un petit recés, a 1/4 de 6 quedem convocats a la Plaça Lluís Millet (no podem oblidar que fou el nostre primer Mestre). Recorrem el poble amb un seguici de sancugatenços formant una manifestació festiva d'allò més, fins a les vuit del vespre, quan després d'haver cantat caramelles a vuit cruïlles invitem a compartir una coca camperola als ciutadans que ens han acompanyat.

Val a dir que a cada cantada no correspon una peça, així que entre els dos dies can-

tem 92 cançons (repeticions). Més a més, hem imprès el repertori en petites targetes per informar els ciutadans de les peces que poden escoltar. Tot plegat dos dies joiosos que ens fa sentir a tots més catalans.

Es va cantar: *A la Lira* (X. Azqueta); *La calma de la mar* (Popular); *Cala Montgó* (V. Oliver); *Cobles marineres* (V. Oliver); *Damunt la sorra daurada* (V. Oliver); *La dansa de l'amor* (J. Voltas); *L'Empordà* (E. Morera); *Les Flors de Maig* (J.A. Clavè); *Goig de Pasqua* (J. Voltas); *La Havanera del Vallès*; *Jovenívola* (Ll. Millet); *El llop de mar* (R. Carreras); *La Maria de les trenes* (J. Sadera); *El meu avi* (O. Monasterio); *Les noies de la Torrassa* (J. Ventura); *La Santa Espina* (E. Morera); *Som catalans* (J. Llongueras). • PASQUAL D'OSSO

Les Caramelles de la Unió Sancugatenca

La Cora Unió Sancugatenca és centenària i sempre ha celebrat les Caramelles. Aquest any s'han efectuat els passats dies 23 i 24 de març pels carrers de Sant Cugat.

Tenim la ruta preparada, el primer dia (diumenge) s'inicia davant de l'entitat, continuem a la Radio Sant Cugat, a la Parròquia de Sant Pere (Monestir), botiges, particulars que des de fa molts anys es fa i a l'Ajuntament. El segon dia (dilluns) es canta en totes les pastisseries de Sant Cugat. Hem cantat: *La Rosa del Port*, *Cala Montgó*, *La Reina del Placer*, *Cavaller enamorat*, *Torruella vila vella*. El nostre director és en Josep-Ramon Oliver. •

Addenda a l'article Primer CD de la Societat Coral Escola Orfeònica, l'any del Centenari, editat a l'anterior Aurora NÚM 56. Se'n ha demanat de complementar la relació de tots els mestres/directors que han tingut, la relació dels quals us la detallem a continuació: Joan Lozano (1906 – 1907); Manuel Martí (1907 – 1915) Societat coral "La violeta"; José Boltes Viñas (1915 – 1923); Joan Carbonell Blanes (1923 – 1936, l'any 1932 canvia de nom el cor a l'actual); Període d'inactivitat 1936 – 1953; Enric Fuster 1953 – Ricard Castells 19xx – 19xx; Ignasi Vilajoana 19xx – 19xx; Manel Domingo 19xx – 19xx; Marión Sarmiento 19xx – 19xx; Violant Sarrà 19xx – 1990; Carles Pujol 1990 – 2000; Adela Milán Vela 2000 – 20xx

Goigs dels Ous a Cabestany

Un heretatge cultural s'ha sabut arrelar al Rosselló, fins i tot a tota la Catalunya Nord. Ben entès, a Cabestany, a la vetlla de Pasqua, la coral Els Cantaires de la Fossella des de fa ja 23 anys som tossuts i continuem portant la joia a tots els conreus del poble escampant l'alegria dels nostres cants.

«Bona casa, bona brasa i bon tió» hi ha una petita diferència de les vostres caramelles; la cistella aquí s'ha d'omplir d'ous, botifarres, bon vi i cansalada.

El fadrí que s'encarrega, la presenta a les famílies oferint-les-hi la benaurança després de despenjar la cistella de la corda que han baixat de la finestra o el balcó. I quan comencem a sentir-nos feixucs ens treuen el porró de moscatell, rosquilles i xocolata que ens donen l'anhel de continuar fins els darrers masos i ja se'ns ha fet de nit.

És l'hora pels uns de desmuntar la car-

rossa on les nostres donzelles hi han lluit, malgrat el fred, durant tota la passejada; pels altres començar a comptar tot el que s'ha arreplegat. Tothom està satisfet, n'hi haurà prou per celebrar Pasqüetes el diumenge vinent. De tots els 317 ous es

podran fer les truites ben espesses amb totes les llamineries que s'han arreplegat fins i tot en quedaran per fer un bon resopó.

Josep Culi. *Sots president dels Cantaires de la Fossella*

La Coral Sant Josep de Castellar del Vallès

Per Pasqua, arreu de Catalunya estan presents a moltes poblacions les caramelles; i la nostra coral, com no podria ser d'altra manera també s'apunta, escampant els nostres cants per diferents carrers i places. El dia 30 de març ens desplaçàvem a Sant Julià de Vilatorrada, a on ens convidaren a la cantada.

També el dia 13 d'abril al matí, a la població d'Anglès i a la tarda a Amer, i organitzat per l'Agrupació Coral de les Comarques de Girona, ens aplegàrem 5 corals per gaudir i compartir una estona

agradable amb tot el públic que ens escoltava.

I el diumenge dia 4 de maig, 9 grups dels Cors de Clavé ens vam trobar a Vilanova de

Sau. De bon matí cantàvem la missa a l'església i a la sortida davant del restaurant La Riba. Abans, però, vam complir amb la foto de rigor dins de l'embassament que en aquells moments es trobava molt buit.

A continuació, dinar de germanor que va aplegar més de 400 persones i va finalitzar amb alegres cants.

Per acabar, hem de destacar també les nostres cantades les residències d'avis de Castellar del Vallès, portant l'alegria i la il·lusió la gent gran, retorbant els records de la seva joventut. •

Caramelles de la Societat Coral La Glòria Sentmenetenca

La Coral La Glòria Sentmenetenca ha participat enguany en la celebració de la Pasqua cantant Caramelles pel poble de Sentmenat els dies 22 i 23 de març, tra-

dició que tenim arrelada al nostre poble des de fa més de 25 anys.

Com sempre comencem les cantades el Dissabte de Glòria anant a les cases parti-

culars que ens ho sol·liciten. Això vol dir que ens reben famílies senceres amb els braços oberts desitjant que els hi cantem el repertori que hem preparat durant una bona colla de setmanes. Com podeu suposar, ens ho agraeixen amb una recompensa en euros i també amb un refrigeri amb un trago de vi o una copeta de cava.

Continuem el Diumenge de Pasqua cantant durant tot el matí pels carrers del poble. Acabem la diada fent l'última cantada al cafè de la Societat amenitzant el vermut de tots els clients.

També hem participat a la Trobada de Caramelles d'Organyà a l'Alt Urgell el dia 3 d'abril i també a la de Casserres, al Berguedà, el dia 13 del mateix més. •

Les Caramelles de la Coral Marinada a Castelldefels

Un any més, i ja en fan vuitanta-un, pels carrers de Castelldefels s'han pogut escoltar els cants de caramelles interpretats per la Coral Marinada de Castelldefels. La nostra entitat ha continuat mantenint la tradició, com al seu dia varen fer el cor dels Nois d'Afora, els Pescadors, els Caçadors, i el cor del Centre Cultural.

Els dies vint-i-dos i vint-i-tres de març varem visitar els comerços i domicilis de tots els nostres col·laboradors (cada vegada són menys), però aquests que queden i ens permeten visitar-los fan que ens sigui més lleugera la tasca de preparar les cançons que després els hi portarem a casa seva.

Aquest any hem incorporat al nostre repertori les cançons *Vals de caramelles esqueix núm. 1* del mestre A. Castells i *Buscant distracció* del mestre Voltes Viñas (aquesta peça va ser interpretada pel cor de caramelles del C.C.R. fa més de quaranta anys). Per completar, el nostre repertori de cançó marinera i havaneres. Ens ha acompanyat a l'acordió Núria Cremades i ens ha dirigit Càndid Sánchez.

Però les caramelles no es van acabar el dia 23 de març, van tenir continuació el dia trenta de març amb la XXIX Trobada de Caramelles del Penedès, que va tenir lloc a Olesa de Bonesvalls on s'hi van aplegar vint-i-tres cors, procedents del Penedès, Baix Llobregat i també de Tarragona, per cantar caramelles.

El dia 4 de maig el punt de trobada va ser a Barcelona, convocats pel Selectiu de Cantaires de la Barceloneta. El dia 11 de maig hem celebrat la Segona Pasqua amb el tradicional aplec de Brugués. •

Les Caramelles de la Coral Unió Rubinenca

Com ja es tradició, la coral Unió Rubinenca amb la direcció de Fàtima Miró va sortir a cantar les caramelles els passats 29 i 30 de març i el 5 d'abril. Aquesta tradició rubinenca s'origina l'any 1860 amb la coral El Laurel Florido i fins ara la coral Unió Rubinenca és la continuadora d'aquesta tradició de quasi 150 anys.

El dissabte 29 de març es fa la primera cantada davant el Monument al nostre Mestre J. A. Clavé i, a la vesprada, a la sortida de la missa de l'Església de Sant Pere. El diumenge 30 de març al migdia es canta en el nostre Ajuntament i el dissabte 5 d'abril, també al migdia, al Mercat Municipal.

Com és costum, també hem cantat per les places i carrers de Rubí. El programa d'enguany ha estat: *Somnis d'Or* (Vals); *Mi madre fue una mulata* (Havanera); *Aiua Xelida* (Vals mariner); *L'hava-*

nera del Vallès (Vals mariner); *Mariner de terra endins* (Havanera); *Pot-pourri 2008*. També us volem fer saber que estem preparant la celebració dels 150 anys de

Cant Claverià a Rubí i pensem fer Festa Grossa.

Joan Sutrias
Secretari Coral Unió Rubinenca

Caramelles de la Coral Roca Blanca de Colera

Com cada any i com és tradició en la nostra coral, el diumenge dia 22 de març Pasqua de Resurrecció després de cantar la missa a l'església de Sant Miquel de Colera, a la sortida i en diferents llocs de la vila es va fer la cantada de caramelles, acabant la nostra actuació en el passeig Marítim tot gaudint d'un petit refrigeri en un conegut restaurant de l'esmentat passeig. •

Juneda: Caramelles de Pàsqua

Com tot els anys (i amb el d'enguany ja són 29 sense interrupció) la Massa Coral Els Cantaires de Juneda va celebrar la Pasqua, sortint a cantar les tradicionals Caramelles pels carrers de la nostra Vila.

El dissabte dia 22 de Març, com es costum i tradició, després d'anar a cantar a casa de la nostra primera autoritat mu-

nicipal, va ser dedicada a les serenates particulars que els veïns ens demanen. Tot i el mal temps que va fer (vent, fred i pluja), no va ser cap impediment per complir els compromisos adquirits.

El diumenge, a les 9 del matí, es va arrencar el nostre recorregut pels indrets i carrers de Juneda i després de passar per

les dues residències d'avis el punt culminant va ser al carrer major davant l'Ajuntament i la Rectoria i després a la part baixa del "Perches", on es va cantar tot sencer el Popuri 2008, com tots els anys molt esperat pel nombrós públic assistent. Els temes d'enguany van ser a nivell nacional, les promeses incomplertes de Zapatero en vers Catalunya, els problemes dels transports, rodalies, l'AVE, la frase de l'any per part del Rei a Hugo Chaves (*por qué no te callas*), del Barça sobre la seva apagada estrella (Ronaldinho) i a nivell local, apart del blocs de pisos ens construcció, els primers passos del nou consistori, converses entre els caps de l'oposició, els comptadors d'aigua, el nou consultori mèdic, les direccions del carrer de la Font del Gat, etc. Lletres, totes elles amb un punt d'ironia i uns arranjaments musicals molt encertats, mèrit que hem de donar al nostre director Josep Rosinach i Boronat. Tot plegat unes 45 cançons, cantades entre els dos dies.

Creiem que van ser de l'agrat de tot-hom si ens hem de fixar per les rialles i els aplaudiments que varem rebre en tot moment. Volem deixar palesa la nostra gratitud a tot el poble de Juneda pel suport que una vegada mes van mostrar vers al "Coro".

Josep Giné

President Els Cantaires de Juneda

Les Caramelles a Parets del Vallès

El passat 5 d'abril a Parets i com cada any, la Societat Coral Art i Unió va celebrar les Caramelles, que tan sols tenen lloc durant un dia, enguany el 5 d'abril. A les deu del matí ens varem concentrar la coral amb l'estendard a la plaça de la Vila i allà ja vam fer la primera cantada. Seguidament el recorregut per tot el casc antic, acabant el matí cantant a la Societat Cooperativa.

Per la tarda varem anar a alguna casa, acabant les caramelles cantant per l'alcalde, regidors, membres del consistori i el públic davant l'ajuntament. Aquesta tradició no s'hauria de deixar perdre, perquè la gent que ens escolta gaudeix i inclús quan fem alguna sardana o cançó popular la tarategen. •

Les Caramelles de Pasqüetes a les Borges Blanques

Enguany també vam tornar a les Borges Blanques, (ja van quatre) a cantar les nostres cançons el diumenge de Pasqüetes (30 de març de 2008). El nou Ajuntament ens va marcar un nou recorregut per diversos indrets i encara que de bon matí els veïns haurien de tenir una mica de son, tot arribant als carrers més cèntrics i donat el bon temps que feia, la gent ens va seguir, per culminar a la plaça de la Constitució, davant el Centre Cívic, on també els vam cantar el Popuri 2008 per la part que toca a nivell nacional i que va ser el mateix de Juneda tot i que el tema local es va retocar, fen esmena del teatre, piscines cobertes, escales mecàniques, etc. Tot amb molta alegria, rialles i aplaudiment dels presents. Gràcies borgencs, per la vostra acollida i la molta presència de públic. Esperem tornar l'any vinent.

Josep Giné

Caramelles de la S.C. El Raïm a Sant Cugat Sesgarrigues

La història de la nostra coral es remunta al maig del 1919. És a dir, que el maig d'aquest any varem celebrar el 89è aniversari.

Durant l'any fem dos concerts fixes, el de Nadal i el de l'aniversari de la coral. També fem algun intercanvi amb més corals, i concerts que sorgeixen al llarg de la temporada, però el que no s'interromp mai, i ho fem any rere any i l'afrontem amb molta il·lusió, són les alegres caramelles, que les

oferim el Dissabte Sant a la tarda i s'allarguen fins ben entrades les onze del vespre tot cantant pel poble, de casa en casa i de carrer en carrer.

Com que dissabte ens falten hores, ho allarguem fins diumenge que arranquem al sortir de missa fent una cantada a la mateixa plaça de l'es-

glésia i continuem per masos i masies, carrers i carrerons, tot cantant i cantant i quan acabem diumenge al migdia a les tres de la tarda encara ens queden ganes de fer gatzara i cantar una mica més del compte, potser és l'eufòria de les recompenses, les mones, la garlanda, el vi i el bon cava del Penedès que també ens alegren les caramelles. Des de la nostra coral desitjem que la música i les caramelles no manquin mai. Per molts anys cantaires!! •

Trobada de Caramelles de l'Alt i Baix Penedès, Garraf, Baix Llobregat, Baix Camp i Tarragonès

Olesa de Bonesvalls, petita població d'uns 1.300 habitants situada a l'Alt Penedès, va tenir la gosadia i el goig de celebrar el passat diumenge 30 de març la XXIX Trobada de Caramelles de l'Alt i Baix Penedès, Garraf, Baix Llobregat, Baix Camp i Tarragonès, a la qual la Federació de Cors de Clavé hi dóna ampli suport. Enguany, el poble acollí 23 formacions corals eminentment caramellaires provinents de les comarques anomenades.

La realització d'aquest acte comporta reunir al voltant de 1.200 persones entre cantaires, acompanyants i un nombrós públic visitant. Podríem dir que sols la quantitat de cantaires pot oscil·lar sobre les 650 persones, aproximadament.

Sortosament, la localitat disposa d'un magnífic local molt modern, el Centre Cívic, amb una sala polivalent que ofereix unes condicions acústiques i de confort que van facilitar sobradament el desenvolupament de tota l'activitat en lloc cobert, sense patir

per les inclemències meteorològiques que aquell dia ens poguéssim deparar. Sortosament, el dia fou assolellat i agraït amb tots nosaltres, per la qual cosa poguérem lluir a l'exterior d'un pica pica molt fraternal.

L'acte va començar a les 10 del matí, amb bona puntualitat, i va acabar a les 2/4 de dues del migdia, transcorrent sense pauses i amb un ordre admirable.

Hem de destacar que mercès a la bones condicions sonores del local no va

ser necessari l'auxili de la megafonia i totes les corals van poder interpretar el seus repertoris d'una forma còmoda i veient com el públic seguia la seves actuacions amb molta atenció i silenci. Tal circumstància va permetre a totes les colles participants estalviar esforç i millorar-ne la qualitat.

Varem tenir la satisfacció de comptar amb la presència de l'alcalde de la població, Sr. Joan Parera així com del President de la Federació de Cors de Clavé, sr. Antoni Carné, que ens van obsequiar amb paraules encoratjadores i lloant la nostra festa. El sr. Carné va ampliar el suport de la FCC oferint-se per a conduir els tràmits necessaris davant de la Conselleria de Cultura i Mitjans de Comunicació per tal que aquestes trobades, que des del seu origen han estat sempre autoorganitzades, siguin declarades pel Govern de la Generalitat com a Festa Popular d'Interès Cultural. De fet, l'any vinent a Reus es commemorarà la seva 30ava edició, sense haver sofert interrupcions en el seu caràcter itinerant.

Aprofitem aquest escrit per agrair tots els ajuts i atencions rebudes per part de l'ajuntament, la FCC, comerciants, indústries, ... i, la il·lusió aportada per totes les colles caramellaires participants. • RAMON PONS

L'esperit Caramellaire al Papiol

La Societat Coral La Perdiu del Papiol ja compta amb 109 anys i per tant parlar de tants anys ho trobo engrescador al poder dir que al segle XXI continuem amb l'esperit caramellaire. Cada any sortim a cantar el diumenge de Pasqua. A les 8 del matí fem un recorregut per carrers places i masies, a les 12 ens concentrem a la plaça de l'Església i cantem unes 5 cançons i en acabar continuem per l'altra banda del poble fins les 3 de tarda, en total unes 35 cantades. Un voluntari o antic cantaire passa la cistella i del que es recull queda per fer una excursió, com es feia antigament.

M'agrada recordar aquells homes que al llarg del segle XX anaven a assajar els vespres i a l'endemà s'havien de llevar a les 4 o les 5 de la matinada. Tot ho feien amb il·lusió per poder oferir les belles cançons de Pasqua. Desitjo que puguem continuar cantant moltes Pasqües, ja que es una il·lusió compartida amb molta gent. És l'*Emoció del Cant Coral*.

Ma Rosa Suau i Clua. *Presidenta de la S.C. La Perdiu*

Les Caramelles del Cor l'Espiga de Cubelles

Les caramelles han estat una de les tradicions més arrelades a Cubelles des de l'inici del cant coral a la nostra vila l'any 1900, data de la fundació del Cor l'Espiga. Durant la Pasqua de 1901 els cantaires cubellencs engegaren les seves primeres caramelles afegint al seu repertori iniciat el 30 de Juliol de l'any anterior, format per la gent de l'any vuit, la barcarola *Els Pescadors* i la polca *La Maquinista*, un vals anomenat *La Matinada* del vilanoví Francesc Toldrà i una americana titulada *Fora mosquits*.

Des de llavors, i exceptuant els períodes del 1925 al 1947, per motius polítics, i del 1967 al 1985, per raons socials, el Cor l'Espiga no ha deixat any rere any de cantar les caramelles, incloent en el seu repertori unes coples humorístiques que hem anomenat tradicionalment "cuplets".

Respecte a aquest tema volem comentar que dels anys 1911 al 1916, el Cor l'Espiga no va actuar com a tal per les caramelles, sinó que va adoptar el nom de "La Garrotada", per donar encara un caire més satíric a les coples que interpretava. De les partitures originals, totes elles escrites en català pre-fabril (que respectarem a l'hora de reproduir-les) de l'any 1911 n'hi ha tres. Una d'elles són Xirigotes, "coplas a duo y resposta de coro y ab acompanyament de guitarra", segons hi consta. La resposta del cor a totes les coples era la següent:

Qui hó entent qui no hó entent / tot aixó son xirigotas / qui hó entent qui no hó entent / s'há de pendrer tot rihént / rihént rihént rihént, rihént. / (Baixos, imitant rialles) *ja ja ja ja ja ja / ja ja ja ja ja ja.*

De les dotze coples que cantaren en produïm dues:

L'Ajuntament de Cubellas / molt á gust del poble está / mes los empleats se queixan / perquè'ls costa de cobrá. / Y no deurian queixarse / cuant del càrrech abusánt / (Duo) los veureú com fan el ronsa / y molts tenen l'òs molt gran / y molts tenen l'òs molt gran

En lo Circul Cubellense / sembla que hi há descontent / pe'ls poch balls que's verifcan / en obsequi del jovent. / Mes que atenguin las reformas / y uns nous palcos dalt veurán / (Duo) qu'es hont dormirán las mares / y ells abaix disfrutaránt / y ells abaix disfrutaránt.

L'activitat de les caramelles del Cor l'Espiga comença a primers d'any amb un promig de dos assajos setmanals per preparar les cançons que conformen el seu repertori i anar pensant en els temes que poden configurar els tradicionals cuplets.

Pel que fa a la darrera Pasqua que es va celebrar el diumenge 23 de març, la nostra coral portava els següents temes: *Maria de les trenes* (sardana de Josep Saderra), *El*

Rossinyol (A. Pérez Moya), *Un Cant festiu* (Vals de Josep Voltas Viñas), *Oreneta gentil* (Vals de caramelles), *La Dansa de l'amor* (Sardana de Josep Voltas Viñas), *Balada d'en Lucas* (J. Ortega Monasterio) i *Goig de les Botifarres* (arranjament de Miquel Fraire).

La cantada de caramelles comença a les 10 del matí i continua fins passades les 7 de la tarda, exceptuant un parell d'hores per dinar. Oferim els nostres cants als cubellencs pels carrers i places més significants del poble i també a alguna casa particular que tradicionalment ens ho demana. Cada actuació consta de dues peces i dos o tres cuplets més o menys seleccionats per a l'ocasió, mentre que durant la cantada principal que es fa a les 12 del migdia a la Plaça de la Vila, davant de l'Ajuntament, s'interpreta el repertori complet, incloent la totalitat dels cuplets, que enguany passaven de la vintena. N'exposem tres d'ells, tots cantats per un component de la coral.

L'Estatut de Catalunya / està pendent d'un tribunal, / molts espanyolitos diuen / que no és constitucional. / El nou govern que ara es faci / creiem ho deixarà arreglat / i fa content d'una vegada / a tot català empenyat.

L'Esquerra té un gran problema / ha perdut 300.000 vots, / ara es busca el culpable / si és Puigercós o és en Carod. / Un el govern abandona / per atendre el seu partit, / l'altre no deix la poltrona / per continuar en el tripartit.

Al carrer Major s'hi troben / els locals de dos partits, / del PP i dels socialistes / un content i l'altre molt trist. / No podran cridar pas gaire / els separa una paret, / quan hi facin les xerrades / hauran de parlar fluixet.

La resposta de la coral és la mateixa que es cantava l'any 1911. Actualment el Cor l'Espiga està compost per un conjunt d'hommes i dones de 30 cantaires i el director és en Miquel Fraire.

Francesc Capdet
President del Cor l'Espiga

Grup Cantarelles de Sant Andreu

Sempre fidel a les nostres tradicions, el Grup Cantarelles de Sant Andreu continua fent viure els goigs dels ous des de 1982.

Sempre dinàmics estem a punt de continuar durant el temps que les ganes i les cames ens ho permetin fins que l'albada s'apunti.

Bon humor i germanor, vet aquí les característics d'aquestes festivitats, que d'altres pobles veïns estan fent reviu. Les cistelles s'omplen d'ous, de botifarres, de llonganisses i de bon vi que es despenegen dels balcons o finestres, gràcies a l'aubada.

Tot això s'emmagatzema sobre el carro. El cavall és molt valent. Aprofitem sempre aquesta ocasió per preparar la grandiosa truita que s'hi afegirà costelles de xai ben regades de vi del país.

Un jorn on cadascú ha compartit amb joia i fraternitat. • **Pere Lacreu**

Sant Just Desvern celebra Les Caramelles

Els dies 29 i 30 d'abril ens trobarem a les 10 del matí amb molta eufòria, davant del nostre local, tots uniformats fent molt de goig. La primera cantada la tenim a les 10:30 hores, davant d'una pastisseria, com cada any que fem el mateix recorregut per tot el poble de Sant Just Desvern. En total unes 7 cantades de tres cançons cadascuna. Comencem a fer la semicircumferència tenors primers, tenors segons, barítons i baixos, l'acordió a punt i el mes-

tre també, la partitura al davant i ja tenim les primeres notes. Hem trencat el gel!! Ja estem llençats!! anem desgranant la cançó fins a rebre els primers aplaudiments de la concurrència, esperonats estrenem un tango que el nostre company Josep M. Marquès ha traduït al català, *Vell Camí*, el mestre dóna la nota i endavant, amb valentia l'acabem, tots cofois i amb força mostres dels seguidors com és tradició gaudim d'un petit refrigeri i ja anem al

mercat municipal i així anem fent el matí que, cansats de caminar i amb les veus un xic cansades, acabem el primer dia a les 14 hores.

El diumenge dia 30 també comencem a la mateixa hora i anem seguint el recorregut marcat, altres set cantades, fins arribar a les 12 del migdia a la casa de la vila on ens esperen les autoritats i el mossèn, juntament amb molts santjustencs que esperen les nostres cançons i nosaltres gaudim de

cantar-les i de poder donar a conèixer el que 48 homes junts podem fer. Acabem les caramelles al nostre local ple de gom a gom i oferint les últimes cançons. Cansats i satisfets ens ajuntem amb un animat dinar de germanor amb el qual acabem les caramelles.

Aquest any dintre de la sortida anual de caramelles a La Cerdanya, on vàrem passar dos dies de companyia i germanor, vàrem poder oferir una cantada de caramelles a la població de Llívia, a on també vam tenir una bona acollida, davant d'un paisatge pirinenc nevad que ens inspirava, donava força i sentiments a les nostres veus.

Per acabar les caramelles d'aquest any, també participarem a les Caramelles de Sau, que ha estat la primera vegada que ho hem fet, tot gaudint tot el dia conjuntament amb les altres corals participants i a on cantàrem les últimes caramelles d'aquest any 2008.

Encoratgem totes les corals a celebrar caramelles i animar la Pasqua a cada població amb cants de joia i alegria.

S. C. Lo Pom de Flors

Passats 10 anys, fem història de la Coral Contrapunt d'Albelda, a la Franja de Ponent

La Coral Contrapunt, d'Albelda, a la Franja de Ponent, va celebrar el passat 18 de maig el seu 10è aniversari amb un concert molt emotiu amb l'Orquestra Simfònica del Conservatori de Lleida, dirigida per Dolors Ricard. De fet, la idea de la coral va sorgir a la Missa de Nadal de 1996, quan un grup de persones amants del cant coral estableixen contacte amb l'Ajuntament d'Albelda i amb Joan Bardají, d'Almenar. L'any 1997 ja cantaven nades i debuten a Mollerussa l'any següent. De seguit es federen a la FCC i a la Federación de Coros Aragonesa. Tanmateix, amb la FCC és on

han tingut més satisfaccions, albiren, per haver pogut cantar en diversos indrets i participar de fets memorables. En destaquen les relacions pedagògiques amb Lluís Virgili i Farrà, la

participació a Cants de Pau (Badalona), als 150 Anys de Cant Coral (Palau Sant Jordi, Barcelona), a Moure el Món (Calonge), la commemoració de l'Any Mozart, les actua-

cions amb el Petit Cor de la Catedral de Lleida, ... i ara la celebració abans esmentada a la qual s'hi lliurà tot el poble d'aquesta entranyable població. •

La S.C. Perla Agustinenca actua a la Ribera de Cardós

JORDI GARGALLO. *Director de la S.C. Perla Agustinenca*

Seguint la tradició, aquest any la S.C. Perla Agustinenca es va desplaçar, per la Segona Pasqua, a la vila catalana de Ribera de Cardós, al Pallars Sobirà.

Ribera de Cardós és un poble petit, molt bonic, cap de partit de la Vall de Cardós vorejat per altes muntanyes com la serra d'Aurati, el pui de Sant Martí, el pic de la Portella, pui de Migdia, pla de Negua, pui de Cassibrós, que els separa de la vall Farrera, i el pic dels Malls o el Roc de Sant Miquel, que els enfronta als termes de Llavorsí i Tírvia.

Vorejat per les abundoses aigües de la Noguera de Cardós que baixa de les muntanyes de Tavascan i que es nodreix de fresquivols torrents que baixen de les valls circumdants després de nodrir pobles de noms tan suggestius com Surri, Anàs, Bonestarre, Cassibrós, Estaon, Ainet de Cardós, Benante, Arrós, Boldís Jussà i Sobirà i Lladros. Molts d'aquests llogarrets acullen, en els seus rius i rieres, ponts d'estil romànic, antigues cases i esglésies que tot i força modificades, tenen encara aquell regust històric que les fa molt acollidores.

Ribera de Cardós compta amb l'esplèndida església de Santa Maria, nomenada la catedral del Pallars, i la més important del conjunt romànic de la Vall de

Cardós, les primeres referències de la qual ja es troben a l'acta de consagració de la Seu d'Urgell de la fi del segle X, des d'aquí s'observa el pui de Sant Martí, on era situada l'antiga civitas de Cardós, origen de l'actual vila.

Es en aquesta església que, tot i les seves modificacions a través dels anys, encara conserva uns preciosos absis romànics i una torre campanar imponent, on la nostra coral va fer un reeixit concert que les autoritats del poble van incloure dins dels seu programa de Festa Major.

La nostre actuació estava composta d'un programa de cançons força variat en

el que no mancaven referències al romanticisme, la cançó popular internacional, espirituals, havaneres, sardanes o un precís record a la memòria de músics com Antoni Nicolau en el 150è aniversari del seu naixement, o Joan Manén, que en fa 125 que va néixer.

L'actuació d'aquest any ens ha deixat un inesborrable record gràcies a la formosor dels paisatges d'aquesta magnífica part de la nostre Catalunya i a les atencions rebudes per part de la direcció i els components de l'Hotel Cardós, vertader i heterogeni museu que feren la nostre estada molt agradable. •

Quart Festival de Cant Coral Vila de Cubelles

FRANCESC CAPDET. *President del Cor l'Espiga*

Coincidint amb els actes que durant la Setmana Cultural es porten a terme anualment a la nostra vila, patrocinat pel nostre Ajuntament i organitzat pel Cor l'Espiga de Cubelles, va tenir lloc el diumenge 27 d'abril a les 6 de la tarda a l'església de Santa Maria el 4rt Festival de Cant Coral Vila de Cubelles. Enguany vàrem tenir l'honor de rebre com a corals invitades les corals mixtes Chante Baho (Baho, a la Catalunya Nord), Cor Joves Veus (El Vendrell) i S. C. La Badalonense (Badalona).

La coral Chante Baho tot just ha complert 10 anys de vida, però els seus components actuen amb la quimera de fomentar cada dia més aquesta expressió cultural del cant coral en aquella agermanada terra.

L'expressió del cant coral juvenívol el vam tenir representat amb la Coral Joves Veus, de la nostra veïna vila del Vendrell. Fa ja prop de vint anys que una colla de joves estudiants de música van decidir agrupar-se per fer allò que els hi agradava

fer, cantar, i per cert, ho fan amb un gran nivell de qualitat musical.

El festival va tenir el goig d'oferir la presència d'una de les corals més antigues de Catalunya, la S. C. La Badalonense, de Badalona, que celebra aquest mateix any el seu 150è aniversari i que van tenir la subtileza d'acompanyar-nos, incloent aquest acte dintre dels que han programat al llarg d'un any tant assenyalat i significat per ells.

Com ve sent habitual des de que l'any 2005 el Cor l'Espiga va impulsar i començar a organitzar amb molta il·lusió aquest festival de cant coral, l'església estava plena de gom a gom, amb la presència de més de 300 persones que van gaudir de cadascun dels repertoris que van oferir les quatre corals. La coral amfitriona, el Cor l'Espiga, va ser l'encarregada d'iniciar el concert.

Una vegada finalitzat el festival, l'Ajuntament de Cubelles va oferir un pisolabís a tots els cantaires i acompanyants de les quatre corals. •

2a Trobada Internacional de Cors d'Homes

Tot és a punt per la realització de la 2a Trobada Internacional de Cors d'Homes que se celebrarà del 13 al 18 de juliol ambdós inclosos.

Recordar que són 5 les corals

internacionals participants i 16 els concerts que es realitzaran arreu del país, a més de la taula rodona amb tècnics i federatius el diumenge dia 13 al matí al Museu d'Història de Catalunya.

Pel que fa l'acte central del diumenge dia 13 de juliol al Palau de la Música Catalana, les corals que necessitin invitacions per assistir-hi les poden demanar a la secretaria de la Federació. •

**2a Trobada
Internacional
de Cors
d'Homes**

CATALUNYA, 12-18 JULIOL 2008

Els 16 concerts de l'edició d'enguany

13.07.08, 18:30h	BARCELONA
16.07.08, 21:30h	CASTELLAR DEL VALLÈS
16.07.08, 19:00h	VILAFRANCA DEL P.
16.07.08, 20:00h	PALAU-SOLITÀ I PLEGA.
16.07.08, 22:00h	FIGUERES
16.07.08, 20:30h	S. CUGAT DEL VALLÈS
17.07.08, 22:00h	VILADECANS
17.07.08, 21:00h	SANT JUST DESVERN
17.07.08, 22:00h	GELIDA
17.07.08, 21:30h	CASTELLDEFELS
17.07.08, 20:30h	LA GARRIGA
18.07.08, 21:30h	GAVÀ
18.07.08, 22:00h	JUNEDA
18.07.08, 22:00h	VILA-SECA
18.07.08, 20:00h	CUBELLES
18.07.08, 22:00h	BERGA

Acte Central

London Gay Men's Chorus
The Golstrup Male Voice Choir
Male Choir With The Sofia Boys Choir
Vocal Ensemble Slava
Männerchoir Leipzig-Nord
The Golstrup Male Voice Choir
Männerchoir Leipzig-Nord.
Vocal Ensemble Slava.
Male Choir With The Sofia Boys Choir.
London Gay Men's Chorus
Männerchoir Leipzig-Nord
The Golstrup Male Voice Choir
London Gay Men's Chorus
Male Choir With The Sofia Boys Choir
Vocal Ensemble Slava

Palau de la Música Catalana.
Jardins de l'Ajuntament.
Església de S. Francesc.
Església Romànica de Sta Maria.
Pl. de Josep Pla.
Claustre Monestir.
Jardins Casa Modolell.
Jardins de Can Ginestar
Pl. de l'Ajuntament.
Esglesia Parroquial.
Teatre Municipal.
Parc Marc Grau.
Esglesia parroquial.
Auditori Josep Carreras.
Església parroquial.
Claustre de Sant Francesc.

Vetllada de Primavera a Gavà

Com es tradicional en la Coral La Igualtat de Gavà, des de l'any 1903, es va celebrar la Vetllada de Primavera a favor dels associats, amics i simpatitzants.

Enguany aquesta Vetllada va tenir lloc el 13 d'abril en el local del Centre Cultura de Gavà, a les 18,00h amb la presència de la tinent d'alcalde de la població Sra. Anna Becerra. En aquesta vetllada hi va participar la concertista de piano Marina Pelford qui va interpretar un seguit d'obres de diferents compositors clàssics (J.S.Bach, L.V. Beetho-

ven, M.Moszkowski, C. Debussy i F. Chopin) demostrant la seva agilitat i sensibilitat interpretativa amb el piano. El públic va aplaudir la seva actuació.

Posteriorment li va tocar el torn a la Coral Mixta de la FCC del Baix Llobregat-Anoia, que en primer lloc va oferir-nos unes peces a capella i va finalitzar la seva actuació amb acompanya-

ment al piano de Marina Pelford amb l'obra transcrita per Josep Mut i adaptació i direcció de Francesc Pelford que porta per nom *Homenatge al Cant Coral*, composició que fa un repàs de diferents gèneres dins del món del cant coral. Aquesta interpretació va agradar molt al públic assistent i un cop finalitzada van aplaudir molt calorosament, per

la qual cosa la formació coral va correspondre amb un bis.

El públic va sortir satisfet d'aquesta vetllada, tant per les diferents interpretacions com pel bon nivell de la pianista i dels cantaires, manifestant més d'una persona que havien gaudit d'un magnífic concert musical i artístic, amb un repertori variat, amè i de qualitat. • GALDERICH

Concert a Baho

El 19 d'abril, Retina France, associació pels mals vidents, organitza cada any concerts corals per tot l'estat francès. En aquesta obra benèfica, la sala de festes de Baho acollí les corals de la Federació de Cors de Clavé Roca Blanca, de Colera, els Cantaires de la Fossella, de Cabestany i Chante

Baho que era coorganitzadora d'aquesta vetllada. Cada una d'elles interpretà 6 cants de diferents estils. El català va tenir una part predominant en els 3 cants de conjunt, on més de 80 cantants van commoure al públic, interpretant en el darrer, un *Rossinyol* que esborra les fronteres. •

Sant Jordi en música a Elna

GERMINAL MONGE. *President de la Federació Cors de Clavé Catalunya Nord*

La catedral d'Elna era massa petita per contenir tot el públic que va venir al concert de corals de Sant Jordi, el passat dissabte 26 d'abril a les 9 de la nit.

Per segona vegada l'ajuntament d'Elna en col·laboració amb la Federació de Cors de Clavé Catalunya Nord, varen organitzar una trobada amb 6 corals. Tres de Catalunya Sud, la Societat Coral Talia de Sabadell, dirigida per la simpàtica amiga Lourdes Garcia, La Societat Coral la Unió de Castellbisbal, dirigida pel mestre Francesc Pelfort i la Societat Coral Sant Bartomeu d'Alpicat, dirigida amb molta gràcia i eficàcia per Emi Boira.

Catalunya Nord fou representada per les corals Ara i Sempre, que va obrir el concert amb la direcció de Daniel Codina, Els Cantaires de la Fossella, dirigits per Pau Roig i la coral Canta Canta, dirigida per Germinal Monge.

Cada coral va presentar tres peces del seu repertori. S'ha de dir que la selecció de les cançons a interpretar fou molt variada i

original, cosa que va permetre gaudir d'una primera part molt simpàtica i dinàmica.

En la segona part, una rosa de Sant Jordi va ser repartida per la organització a cada cantaire i a cada espectador. Les peces de conjunt interpretades per les sis corals varen ser el plat fort d'aquesta vetllada tant esperada pel públic. Es pot dir que no va ser decebut, ben al contrari.

Nou peces del repertori tradicional ca-

talà, *Muntanyes del Canigó, El rossinyol, Evocació al Pirineu, L'Empordà, El cant de la senyera...* cantades pels 250 cantaires amb molta mestria, gràcies també al talent dels directors que es van succeir.

El concert es va acabar amb *Els segadors*, que va fer aixecar tot el públic per cantar fraternalment amb les corals. Una nova cita ja està fixada pel 2009, doncs fins l'any que ve. •

Coral a Tous Choeur de Pontellà

ROSINA CLARA

El dilluns 24 de març, malgrat una tramuntana espantosa i la neu no gaire lluny, vam fer un tomb pel nostre poble, Pontellà, cantant amb la Coral La Unió de Palau-Solità i Plegamans, coral mixta com nosaltres, i un grup de músics joves, els Mus'Cat de Perpinyà.

Ells varen passar al davant tocant aires típics amb instruments tradicionals (flabiol, gralla...). Vam recollir dins les cistelles adornades, embotits i ofrenes dels habitants que ens escoltaven tan encantats com refredats pel temps.

A la tarda, cada coral dirigides per Raymond Ribou i Ariel Seras Vidal, va oferir un concert a la població dins el casal després d'haver ballat algunes sardanes. El repertori

va ser compostat de cants tradicionals catalans (sardanes, havaneres...) francesos, anglesos, africans i fins extractes d'òpera.

Ja és el segon any que tenim la voluntat d'organitzar aquest esdeveniment dins el nostre poblet. •

Els Cantaires de la Fossella animen la Diada de Sant Jordi a Sant Genís de les Fonts

El diumenge 20 d'abril ens va complaure celebrar el dia de Sant Jordi a l'església de Sant Genís de les Fonts. Els nostres cants van acompanyar la missa celebrada en català. A la cloenda, l'assistència va ballar la sardana cantada *Campanes del Vallespir*, al peu de l'altar. • JOSEP CULI

Festa de la Música a Barcelona

Concert organitzat per la Federació de Cors de Clavé a l'Església de Sant Jaume

El passat 21 de juny la Federació de Cors de Clavé va organitzar un concert per a la celebració de la Festa de la Música. Malgrat l'Institut de Cultura de Barcelona d'ençà tres anys ha anat minvant la seva contribució organitzativa i de

motor social per a incentivar la participació fins a esdevenir nul·la aquest mateix any, la Federació va creure convenient seguir amb la tradició. Així, l'Església de Sant Jaume, al carrer Ferran de Barcelona, fou el lloc triat, i les corals participants,

totes de la delegació del Barcelonès, l'Agrupació Coral Sanllehy, dirigida per Jordi Gargallo, la Societat Coral d'Ideal d'en Clavé, dirigida per Joan Casas, i el Cor d'Homes de la FCC Barcelonès-Maresme, dirigit per Jordi Gargallo.

El concert recollí molts acompanyants i visitants de l'església en un acte fortament emotiu i de bona resposta d'interpretació, que aportà, durant una hora i escaig, moments de delit als entusiastes del cant coral. •

Concert de Primavera a Juneda

JOSEP GINÉ. *President de la Massa Coral Els Cantaires de Juneda*

Organitzat per la Federació de Cors de Clavé i la Massa Coral Els Cantaires i la col·laboració de l'Ajuntament de Juneda, tingué lloc el passat dia 10 de maig a les 10 del vespre al teatre Foment, un magne concert de cant coral a càrrec de les següents Corals: Coral Harmonia d'Arbeca, Coral Graciencia de Barcelona, Els Cantaires de Juneda de Juneda.

Amb molta puntualitat i amb la presència d'un nombre públic assistent, encetaren el concert Els Cantaires de Juneda, amb les següent repertori: *Salut als Cantors*

(Ambros Thomas); *La mare cantora* (Vicens Bou); *Jovenivola* (Lluís Millet); *Les Flors de Maig* (Anselm Clavé); *Llevantina* (R. Ribera i J. Serracant / Vicens Boca), sota la direcció de Josep Rosinach i Boronat.

A continuació va tocar el torn a la Coral L'Harmonia d'Arbeca, amb el repertori següent: *La ninna i el mar* (Anna Vizcarro, arranjament: Anton Bru); *Evocació al Pirineu* (Rafael Martínez Valls. Cantant solista: Salvador Pelleró); *A la plaça hi ha sardanes* (Josep Fradera); *Boig per tu* (Pep Sala); *Diguem*

no (Raimón, arranjament: Albert Roldán), sota la direcció de Mn. Anton Bru.

I per cloure el concert la Coral Graciencia, del barri barcelonès de Gràcia va interpretar les següents cançons: *Terra d'esperanza* (E. Elgar); *La Nuit* (J.P. Rameau); *Girona m'enamora* (J. Viladesau); *Canço de la Pau* (J. Sibelius); *La Gavina* (Josep Gustems); *Siyhamba* (Popular Africana), sota la direcció de Freddy Lafont.

Cal dir que fou una nit molt lluïda, totes les corals van donar tot el millor amb les seves actuacions, i el públic

va sortir molt satisfet. Molts van ser els aplaudiments en cadascuna de les peces interpretades i el sentir general de tota la gent va ser que l'any vinent es tornés a repetir.

Per tant volem fer palès el nostre reconeixement i felicitem a la Federació de Cors de Clavé per aquesta iniciativa dels Concerts de Primavera.

La nit es va cloure amb un abundós pica-pica per a tots els cantaires i acompanyants, gentilesa de l'Ajuntament de Juneda, així com una placa / record per cadascuna de les corals. •

Concert a Sant Genís

CORAL ELS GOIGS TRADICIONALS

El passat dissabte 19 d'abril a les 9 del vespre, la coral Els Goigs Tradicionals va festejar la diada de Sant Jordi organitzant un simpàtic concert a l'església de Sant Miquel, a Sant Genís de les Fontanes, al qual tres corals van donar el millor de llur repertori.

Inicià el concert la coral Els Goigs Tradicionals, dirigida per el mestre Yves Serres, interpretant set peces del repertori tradicional català, *Senyor Sant Jordi*, *La gavina*, *El rossinyol...* i acabaren amb el *Cant del poble*.

A continuació, la coral Canta Canta, de Perpinyà, dirigida per Germinal Monge, va presentar un repertori eclèctic amb peces variades tal com

Tiebe Païom (litúrgia ortodoxa russa), *T'estimi*, musicada i interpretada per Germinal Monge, *Conquest of paradise*, *Simpatic...* i va concloure amb *El cant de la senyera*.

Per acabar el concert varem tenir el plaer d'escoltar la coral de Catalunya Sud convidada, és a dir, la Societat Coral Harmonia Antoniense, de Sant Antoni de

Calonge, que va interpretar un repertori molt interessant i original fet en majoria de música de pel·lícules, *Over the rainbow*, *Memory*, *Moon river...* i va acabar amb una de simpàtica, *Pregúntale a las estrellas*.

El final va reunir en conjunt les tres corals que van interpretar, dirigits per Yves Serres, *El meu avi* i *Els Segadors*. Després del concert tothom es va trobar a la sala de festes per un àpat copios, agradable i molt bé preparat pels Goigs Tradicionals, tal com ho saben fer cada vegada que organitzen una trobada. Felicitats a aquesta coral per el seu dinamisme i la seva hospitalitat. •

Concert de Festa Major a Perpinyà

El passat dissabte 14 de juny, la Federació de Cors de Clavé va organitzar conjuntament amb la seva delegació federativa a Catalunya Nord, el 3er Concert Coral de Sant Joan, dins els actes de la Festa Major de Perpinyà. En aquesta ocasió, l'Institut Font Nova, organisme oficial de l'Ajuntament de Perpinyà que gestiona les activitats de cultura catalana, va traslladar la situació del concert a la Plaça de la Victòria, davant mateix del Castellet. En les anteriors edicions la manifestació coral es feia a la Plaça de la República, lloc potser menys emblemàtic però més recollit per atendre al públic i menys sorolls. El nou emplaçament, també encertat, no va poder evitar les manifestacions d'alegria dels seguidors de la Selecció Catalana de Rugby per haver guanyat a l'equip de La universitat de Cambridge dins el campionat de la Copa del Món i la victòria de l'USAP sobre el Stade Français de Paris.

Les corals participants, Orfeó de Sant Llorens de Cerdans (director, Olivier Sans), S. C. C. La Coloma, d'Esplugues

de Llobregat (director, Armando Jasso), coral ALEGRIA de Vernet dels Ban (director, Germinal Monge), S. C. Lo Llobregat de les Flors, del Prat de Llobregat (director, Jordi Marin), Les Cantarelles de Sant Andreu (director, Lluís Torrent) i S. C. La Igualtat, de Gavà (director, Joan Casas), presentaren un repertori d'allò més variat, fent gau-

dir al públic assistent que fou obsequiat amb un clima que permetia seguir amb tota atenció les respectives actuacions.

El concert comptà amb la presència de Jaume Roure, Conseller Municipal i Antoni Carné, president de la FCC, que durant l'actuació conjunta de les sis formacions corals en la segona part coincidiren a res-

saltar la importància d'incloure en aquests actes a cantaires d'ambdós costats dels Pirineus, per tot el que representa d'intercanvi de coneixements culturals manifestats en diferents comarques catalanes així com dels valors humans que comporta que tantes persones comparteixin una mateixa experiència coral. •

Josep Maria Balcells, Portantveu de Ciutadans pel Canvi al Parlament de Catalunya

“Un país es manté cohesionat si és capaç de mantenir allò que li es propi”

Josep Maria Balcells, periodista de professió i vocació, molt relacionat amb el món de la televisió i la ràdio, ha estat director de Ràdio Nacional a Catalunya, sotsdirector de Barcelona Televisió i de COM RÀDIO, i des de fa dos anys és portantveu del Grup Socialista Ciutadans pel Canvi al Parlament de Catalunya.

Com venim fent en els darrers números de l'AURORA, entrevistem al portantveu de cultura de les diferents forces polítiques catalanes amb l'objectiu de compartir i de saber les seves propostes específiques de cara als 4 temes transversals que ens ocupen dins del 1er Congrés de l'Associacionisme Cultural Català: les relacions intergeneracionals, la migració, la formació/educació, i la comunicació.

Les relacions intergeneracionals

Des de la perspectiva de parlamentari aquest tema me'l miro des de l'òptica nacional. Un país es manté cohesionat si té capacitat de mantenir allò que li és propi, si té capacitat de poder transmetre a les noves generacions aquest patrimoni heretat també dels seus avantpassats, com pot ser llengua, cultura, valors, festes, institucions, experiència democràtica, convivència... Donar continuïtat a tot això és assegurar també la pervivència del país, el passar de pares a fills... Podem dir que una part del patrimoni que tenim és aquest teixit d'associacions com les vostres. Jo penso que hi poden haver dos grans escenaris quan parlem de les relacions intergeneracionals i les organitzacions. Per una banda aquelles entitats, organitzacions que tenen de per si diferent tipus de barreja, sigui generacional, de gènere, de procedència... i aquelles altres que no tenen aquest component de barreja però que tenen necessitat de llegar a les futures generacions el seu patrimoni com a entitat, per la qual cosa han de ser atractives per aques-

tes noves generacions. Una atracció que s'ha de manifestar no sols de cara endins de l'entitat, sinó principalment de cara en fora, per engrescar i convidar a participar i en definitiva a donar continuïtat en el temps. I això ho dic per a tots els àmbits, no sols en el vostre de l'associacionisme cultural, sinó també en el dels partits polítics, els moviments socials... Hi ha massa conservadorisme en aquest sentit per part dels qui “tenen el poder”. I això és tasca important des del Parlament, des de les entitats... Tanmateix no es pot, ni s'ha de reglamentar tot. Un país no es pot només mantenir

“La Catalunya de demà serà fruit de la barreja i incorporació de nous elements”.

amb lleis i normatives, ha de ser la seva globalitat, l'anomenada societat civil, que ha de ser capaç de poder transmetre aquest missatge i necessitats. Crec que el que ha de fer el Parlament és el reconèixer aquestes iniciatives, valorar-les... Penso que si el

“Però també les associacions han de ser capaces de convidar a les escoles a les seves activitats. Cal fer aquest treball de contacte i d'aproximació”.

mateix Parlament es re-
nova internament, és
també una manera
d'explicitar-ho.

La migració

Aquest és un fenomen impre-
vist, si més no
en aquesta quan-
tia. Es tracta de
gent que arriba
amb tot un bagatge
cultural, de valors,
de costums, de llen-
gua, de religió... i hem
de saber com aquesta
aportació som capa-
ços de no tant d'integrar-la, ja que sembla
que ells hagin de re-
nunciar a tot i fer
tot el que és
costum i tradi-
ció en el

nostre país, sinó d'incorporar-los a la normalitat quotidiana. Crec que s'ha de partir de la base que cadascuna de les parts hi aporta alguna cosa. La Catalunya de demà serà fruit d'aquesta barreja i incorporació de nous elements. Cal pensar que el català és d'alguna manera hegemònic davant d'aquestes noves cultures. Nogensmenys també s'ha de dir i de reconèixer que el català necessita d'un suport institucional important en tot una sèrie d'elements que cal reforçar especialment en el terreny de l'ensenyament i dels mitjans públics de comunicació.

Crec fermament que el moviment associatiu té molt a dir en aquest camp, i de fet hi diu molt. El moviment associatiu ha d'anar a trobar les associacions de novins no només a ensenyar el

"Considero que el teixit associatiu ha d'estar al Consell Assessor de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisual per aconseguir que arribi a la gran audiència aquesta realitat social i associativa".

que fan sinó també i sobretot, ha d'interessar-se per les seves propostes i activitats, tot generant sinergies i col·laboracions. És a dir, protagonitzant un apropament mutu.

Des del Parlament, el que hem de fer és crear les condicions per evitar guetos. Tant a nivell urbanístic, com escolar... i afavorir els contactes i les barreges tot vetllant perquè ningú es mengi a ningú.

Educació/formació

A l'escola li demanem que ho faci tot! Tanmateix l'escola no només ha de ser un lloc d'aprenentatges acadèmics, sinó que ha de ser una escola per la vida, i l'associacionisme vostre hi juga un paper extraescolar important. No tinc clar el lligam que hi hauria d'haver, però.

L'escola ha d'explicar que hi ha realitats fora d'ella, a de fer conèixer això als alumnes. Les escoles haurien de tenir també aquells moments de compartir, de conèixer la

"Un país no es pot només mantenir en lleis i normativa, ha de ser la seva globalitat de societat civil, la que ha de ser capaç de poder transmetre aquest missatge i necessitat".

realitat sociocultural immediata. Però també les associacions han de ser capaces de convidar a les escoles a les seves activitats. Cal fer aquest treball de contacte i d'aproximació. Els Plans d'Entorn volen ser d'alguna manera una resposta a aquests plantejaments.

Les entitats realitzeu una formació cívica, solidària, de treball en comú, de millora personal i social... Això és

vital, i us ho hauríem de reconèixer.

Comunicació

Jo penso que aquesta necessitat de comunicació i la consciència de la poca presència als mitjans de comunicació, la patim tots. Estem molt dependents tots plegats del món mediàtic i aquest té les seves lleis i els seus interessos. Ara bé, de la mateixa manera que estem d'acord en que als mitjans privats no hi podem intervenir, pel que fa als de titularitat pública sí que penso que tenen una responsabilitat especial en allò de transmetre sobre la manera de ser, de viure aquest país, de donar-ho a conèixer. Si els mitjans no hi posen el coll, no

ens en sortirem pas. Aquí està clar que hi hem de treballar de valent.

Respecte al Consell Assessor de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, ens trobem en un moment que cal concretar quines seran les seves funcions, funcionament i objectius. Tanmateix considero i em consta que és una opinió generalitzada en la resta de grups parlamentaris, que aquest teixit associatiu del que hem estat parlant ha d'estar present d'una manera clara, i no només per reivindicar "la seva part" sinó també per sumar-se a la de tots i aconseguir que arribi a la gran audiència aquesta realitat social i associativa tant rica que tenim.

També crec que hi ha d'haver un treball intern per part de les entitats per afrontar el tema de la comunicació i difusió d'una manera global i "professional". De fet la realitat de l'ENS és una resposta concreta al que estic dient. •

"Crec que el moviment associatiu ha d'anar a trobar les associacions de nouvinguts no només a ensenyar el que fan sinó també i sobretot interessar-se per les seves propostes i activitats tot generant sinergies i col·laboracions."

Presentació del llibre "Euterpe" i l'Auca d'en Clavé

La presidència de l'acte: Joan Vilamala, Antoni Carné, José Manuel González, diputat delegat de Cultura Popular, Jaume Carbonell i Àngel Garcia.

El dijous 8 de maig tingué lloc a la Sala Noble de l'edifici del Relloctge (seu de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona), l'acte de presentació de l'Auca de Clavé i del llibre 150 anys de l'Euterpe. L'acte fou molt emblemàtic i comptà amb la presència d'Àngel Garcia, dibuixant autor de l'auca, de Joan Vilamala autor de la seva lletra i de Jaume Carbonell autor del llibre, sota la presidència del diputat delegat de Cultura Popular José Manuel González.

Àngel Garcia compartí amb el centenar llarg d'assistents el perquè i el com va anar creant els diferents dibuixos de l'auca, tot endinsant-se en la història del personatge, Joan Vilamala, autor de més d'un centenar d'auques, destacà el caràcter didàctic d'aquest mitjà expressiu fent una especial atenció a les escoles i Jaume Carbonell glosà Clavé i la seva activitat i importància cabdal, tot afirmant que Clavé i la seva obra va infondre la necessitat de practicar la música com a forma de lleure, música que va lligada al fet associatiu.

El llibre és el colofó dels actes commemoratius dels 150 anys del naixement de la

El Cor de la Gregal de Tarragona va interpretar al final de l'acte la sardana *L'Empordà* i *Les Flors de Maig*

Coral Euterpe i dels Jardins del mateix nom, dos esdeveniments farcits de força i simbolisme, per la contribució de Barcelona al que ha acabat sent el model de referència de l'associacionisme cultural català.

Amb aquesta publicació és recorda una època en la qual la ciutadania acollia a les seves cases els centenars de cantaires que es desplaçaven a la ciutat per cantar amb la Societat Coral Euterpe, hereva de La Fraternitat, la primera societat coral de l'estat.

Acabà l'acte una interpretació molt aplaudida del cor d'homes Gregal de Tarragona que obsequià amb la interpretació de la sardana *L'Empordà*, la peça de Clavé *Les Flors de Maig* i acabà la seva actuació amb un bis interpretant *El cant a la vinya*.

Amb aquest acte la Federació inicia un servei a les entitats pel qual ofereix presentacions locals del llibre conjuntament amb una conferència a totes les societats corals federades. •

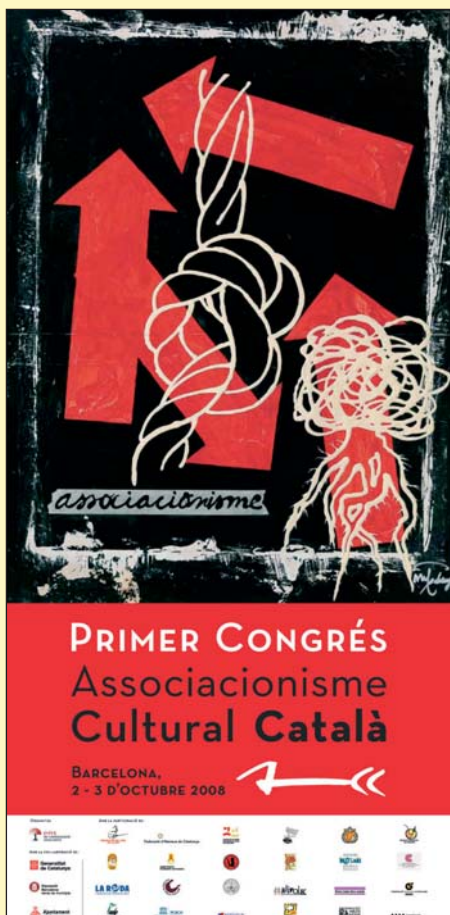

L'alcalde de Barcelona rep els representants de la Federació de Cors de Clavé i de l'Ens de Comunicació Associativa

El dilluns 28 de maig l'alcalde de la ciutat de Barcelona, Jordi Hereu, rebé a una delegació de la Federació de Cors de Clavé i de l'Ens de Comunicació Associativa.

Durant l'acte es presentà el projecte de Cantata per la tolerància amb música de Jorge Sarraute i lletra de Carles Duarte, que la Federació té previst de desenvolupar durant la segona meitat de 2008 i la primera meitat de 2009 conjuntament amb una sèrie de formacions corals de col·lectius d'immigrants, la Banda Federal de la Federació de Societats Musicals de Catalunya i del propi col·lectiu de cantaires de la Federació. En el proper número de l'AURORA exposarem abastament el projecte en el qual es podrà participar activament.

Durant l'entrevista l'alcalde acceptà de grat presidir l'acte presencial de la inauguració del 1er Congrés de l'Associacionisme Cultural Català previst pel 2 d'octubre proper, al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. •

Presentació del cartell del Congrés de l'Associacionisme Cultural Català

El dimecres, 25 de juny, a les 12 del migdia, el reconegut pintor Joan-Pere Viladecans va presentar el cartell commemoratiu del 1er Congrés de l'Associacionisme Cultural Català al Palau Moja. L'autor, amb el seu traç característic, ha aconseguit plasmar la força del moviment associatiu, la seva creativitat i missatge, i alhora reflectir la imatge de la seva complexitat i diversitat.

La presentació del cartell commemoratiu s'emmarca en l'exposició de Viladecans al Palau Moja, on mostra el seu últim treball pictòric, les sèries "Síntomes i Malalties y Patrimoni i Memòria". El pintor i gravador, l'art del qual està influït per Antoni Tàpies i Joan Brossa, realitza una pintura densa en els materials, aplicats mitjançant diverses tècniques. Des del punt de vista formal, la seva obra és un diàleg constant entre la figuració i l'abstracció.

Celebració de l'àmbit de la Catalunya Nord del Primer Congrés de l'Associacionisme Cultural Català

La sessió es realitzà al Casal Jaume I de Perpinyà el 14 de juny. Dins de la dinàmica endegada per la realització del Primer Congrés de l'Associacionisme Cultural Català, el dissabte dia 14 de juny va tenir lloc al Casal Jaume I de Perpinyà, la celebració de l'àmbit de la Catalunya Nord.

Hi van participar representants de diverses federacions i associacions nord catalanes, així com representants de l'Ens de Comunicació Associativa. A destacar que en aquest àmbit de la Catalunya Nord es va tractar, a banda dels 4 eixos transversals comuns a tot el Congrés, l'àmbit de la llengua. La redacció i defensa s'encarregà de coordinar-la a Gentil Puig del Centre Cultural Català del Vallespir, el qual farà gestions concretes amb altres persones i entitats de la Catalunya Nord per la seva participació i implicació en la redacció.

Podeu consultar les conclusions al web de l'Ens a l'apartat del Congrés / congressos temàtics (www.ensdecomunicacio.cat/porta/congress3.htm#congressos) •

L'Ens de Comunicació Associativa i El Consell d'Associacions de Barcelona signen un acord de col·laboració

L'acord es va signar el dijous dia 26 de juny dins del marc de la segona assemblea del CAB i pretén millorar els espais de coordinació associativa a nivell de país per esdevenir un grup de força en la defensa dels interessos de les associacions.

Aquest acord facilitarà la participació de les entitats federades al CAB al 1er Congrés de l'Associacionisme Cultural Català i a la vegada facilitarà la coordinació associativa de les associacions de cultura de la ciutat amb la resta d'associacions. En el marc d'aquest acord ambdues entitats es comprometen a:

1. Fer difusió de les diferents activitats i informacions entre les entitats membres.
2. Visibilitzar aquest acord en els seus espais de comunicació (web, butlletins, etc...)
3. Mantenir un mínim d'una reunió anual per fer seguiment d'aquest acord.

En el marc d'aquest acord l'Ens de Comunicació Associativa es compromet a:

1. Promoure la participació al CAB de les entitats membres de l'Ens de Comunicació Associativa.

2. Coordinar-se amb el CAB en els debats clau del sector associatiu de la ciutat representant a un segment significatiu de l'Associacionisme de Cultural.

En el marc d'aquest acord el CAB es compromet a:

1. Coordinar-se amb l'Ens en els debats claus per l'Associacionisme català.

2. Participar en el 1er Congrés de l'Associacionisme Cultural Català liderant una ponència sobre "La coordinació associativa". •

